BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

ANUL 1. No. 127

6 pagini 3 lei

Vineri 30 Iulie 1937

GRATUIT

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Adevăr și ortodoxie

I

Sint de părerea lui N. Iorga, că Nae Ionescu e cel mai mare ziarist al nostru. Dovada și admirabilul articol publicat recent în numărul festiv al Bunei Vestiri, sau cel în cestiune din Predania.

Dar ce sint eu — și ce e chiar Nae Ionescu-vinovat, dacă adevărul nu e treaba inteligenței, adică nu depinde numai de dialectică și talent?

Fiindcă se întimplă că — oricit de simpatie nouă — nu e Nae Ionescu cel care are dreptate, ci Radu Dragnea, despre a cărui valoare, dealtfel, în istoria culturei romînești împărtășesc cu totul părerea, atit de Jenă a preopinentului său.

Ce spune Radu Dragnea? Că există opoziție între național și ortodox, așa precum există între biologic și spiritual. Că naționalul se poate mulțumi să rămînă limitat în biologic și deci închis în «hotare confesionale și politice»; dar spiritualul (și deci și ortodoxul) e prin definiție ecumenic, depășitor de hotare și confesiuni, dincolo de națiune.

Nae Ionescu se miră mai întii că un gînditor realist ca Radu Dragnea se poate prevala de «formule așa de abstractizante și de universalizante, ca aceia cu depășirea hotarelor confesionale și politice».

Mie fie-mi îngăduit a-mi exprima surprinderea că Nae Ionescu găsește această formulă abstractizantă și universalizantă; sau că și dacă o fi așa, crede că pentru aceasta — sau numai cu aceasta — o poate combate.

Cine se poate da înapoi dela adevărul palpabil la fiecare moment — fiindcă tocmai: elementar — că există hotare confesionale și politice? Mai mult, cine nu știe că se poate trece, în veac încă peste aceste hotare? Ce fac Dante, Shakespeare, Beethoven, ca să citàm numai titanii? Că au pînă și ei rădăcini în solul nației, e adevărat. Dar și mai adevărat e că îl depășesc; că oricit de catolici sau ne-catolici, oricit de italieni, englezi, sau orice ar fi, ei devin posibili numai prin universalitatea lor, în veac.

Mai paradoxal e Nae Ionescu însă cind, după ce nu crede că se poate trece în veac peste hotarele confesionale și politice, află rațiunea acestui lucru în faptul că «istoria tot de Dumnezeu este făcută» și prin urmare «nu se poate anula realitatea formelor de vieață așa cum le-a lăsat Dumnezeu».

Am mai intâlnit la Nae Ionescu, poate în articolul cel mai frumos al carierei sale, ideia că și trădarea lui Iuda e dela Dumnezeu și deci trebue acceptată. Ea revine sub altă formă și în articolul din Predania.

O fi canonică această părere, dar realitatea morală din noi o respinge. După ea și a ucide, și a provoca avort, și a cinta fals și a trișa, devin indiferente din punct de vedere moral, fiindcă sint dela Dumnezeu, gesturi ascunse ale lui, pentru a încerca sau ispiti pe om.

Chiar dacă ar fi așa—ceiace m'ar dezola, fiindcă eu țin sincer la Dumnezeu și la timpul pe care-l are disponibil—ele nu sint mai puțin păcate. Și aceasta ne interesează pe noi, aceasta e fața lor omenească, cealaltă fiind numai o curioasă — și încă discutabilă — față a lor divină. Ne interesează că Dumnezeu, punîndu-le în calea omului le pune nu mai puțin ca păcate, adică interzicându-ni-le. Fiindcă altminteri, le-am putea face, pe cind adevărul e că nu le putem face. Cum Dumnezeu le-a făcut, atunci cind noi nu le putem face, rămine să ne lămurească ortodoxia lui Nae Ionescu. Deocamdată îi atrag atenția că e aici punctul de unde începe la dînsul casuistica, — adică o mică gimnastică suedeză cu verbul a face. (Toată teologia — nu și ortodoxia — asta e!).

După ea și națiunea, dacă e păcat, nu face nimic: e dela Dumnezeu. Fiindcă «Dumnezeu face istoria».

Mulțumesc. Voi desvolta în alt articol falsitatea acestei teme.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Regenții jugoslavi, d. dr. Perovici (croat) și dr. Stancovici aprinzând lumânările la catafalcul patriarhului Varnava

Un semn bun și o cale greșită

Rătăcind într'o Sâmbătă pe Măgurile Branului am auzit — într'o margine de pădure, într'un loc răsfățat, plin de lumină, de unde se vedeau până departe culmile Bucegilor și cele ale Pietrei Craiului — un cor.

Când m'am apropiat, am văzut că erau vre-o douăzeci de țărani și de țărănce care cântau imnuri religioase. Erau «mukări» cum li se spune pe aici, adică adventiști sau altă sectă din multele pripășite pe la noi.

Și toată drama bieților sectanți mi-a apărut într'o lumină nouă.

Deobicei sectanții nu sunt din oamenii cei mai ticăloși ai satului. Ba chiar dimpotrivă. De cele mai multe ori tocmai oamenii care au în suflet un dor de curățenie, de reînnoire, de sfințenie sunt cei care cad în mrejele sectanților. Nu mai beau, mulți nu mai fumează și se ajută între ei cu o dărnicie vrednică de laudă.

Deaceia socotim că în fenomenul apariției sectelor este și un semn bun: semnul nevoiei și puterei de înnălțare și purificare a țăranului nostru.

Când acestei nevoi nu îi răspunde în atâtea sate nici biserica, a cărei preot «face politică», nici viața obștească a satului și a țării, frământată de aceiași «politică», bieții oameni cad în cursele întinse de pescuitorii în ape tulburi de peste graniță, dornici să sfarme cu orice preț și pe orice cale unitatea sufletească a neamului nostru.

De aceia în România de mâine problema sectanților se va resolvi dela sine, prin topirea tuturor energiilor și tuturor dorurilor de jertfă în unicul mare avânt pentru ridicarea țării.

Și nu va mai fi nevoe de jandarmi, decât doar pentru cei câțiva străini sau slugi ale lor care exploatează aci dorul de mai bine al țăranului român.

MANOIL GRIGOREANU

Conflictul chino-japonez

Nu se poate vorbi de un război chino-japonez, nu pentrucă n'a fost declarat — formalitatea declarării tinzând par'că să dispară din ceremonialul războaelor contimporane — ci pentrucă diplomațiile sunt încă în contact și surpriza vreunui acord de ultimă oră nu pare totuși definitiv exclusă.

Ciocniri grave s'au produs însă și dispozitivul de război al ambelor armate a intrat în funcțiune. Trupele japoneze continuă să coboare din Nord și să debarce la Tiensin spre a se concentra în jurul Pekingului. Dacă luăm drept bune hărțile publicate în ziarele străine cu poziția corpurilor de trupă ale armatelor chineze și japoneze, Pekingul ar fi deja încercuit de trupele Mikadoului.

Ce ar putea opri conflictul?

Japonia nu pare a fi impresionată de opoziția tuturor puterilor cu interese majore în Extremul Orient: Statele-Unite, Rusia, Franța, Anglia. Totuși e probabil că situația diplomatică defavorabilă coroborată cu greaua situație financiară nu e cu totul ignorată în calculele militarilor și oamenilor politici niponi.

Deci finanțele și diplomația sunt cele două elemente care ar putea impune moderație la Tokio.

La Nanking elementele care ar putea impune moderație sunt mai numeroase. In primul rând teama de superioritatea militară a Japoniei. In al doilea rând faptul că starea de conștiință națională e restrânsă la clasa intelectuală și burgheză și nu e difuzată în massele populare. In al treilea rând lipsa de încredere în comandanții armatelor chineze care pot oricând trăda. Insfârșit faptul că autoritatea guvernului din Nanking e foarte șubredă și teama că un eventual război ar duce la desmembrarea teritoriului aflat astăzi în stăpânirea sa.

Dacă totuși războiul va izbucni, în adevăratul înțeles al cuvântului, ce perspective militare există și ce complicațiuni diplomatice se pot ivi?

E probabil că, atât din punct de vedere militar cât și din punct de vedere politic, Japonezii vor încerca să procedeze ca în Manciuria. Adică, după ce vor curăța provincia Hopei de trupele chineze, vor găsi mijlocul, prin intermediul vreunui general sau prinț chinez, s'o proclame autonomă. Apoi vor apăra cu arma în mână împotriva trupelor guvernului din Nanking fictiva «autonomie».

Bineînțeles s'ar putea întâmpla ca socoteala de acasă să nu se potrivească cu cea din târg, ca trupele japoneze să fie silite a urmări armata chineză în interiorul Chinei, ca guvernul din Nanking să continue cu înverșunare războiul.

Această ipoteză, puțin probabilă din cauza slăbiciunei Nankingului, ar oferi serioase inconveniente pentru Japonia. Un războiu lung înseamnă un efort financiar colosal, pe care Japonia cu greu îl va putea suporta și mai înseamnă posibilitate de intervenție a Rusiei sau chiar a Statelor Unite.

Iată cele două perspective ale războiului, depinzând amândouă de posibilitățile guvernului din Nanking.

Noi, pentru motivele arătate mai sus, nu credem însă în forța de rezistență a Nankingului. Deaceea socotim că Japonia, pe cale pașnică sau cu forța, își va realiza planurile în China.

Paralizia militară a Rusiei, încurcăturile Angliei în Mediterana, greutatea aproape insurmontabilă pentru flota și aviația americană de a opera la mii de kilometri de bazele lor — dat fiindcă în caz de conflict Filipinele ar fi imediat o pradă ușoară pentru Japonia — facilitează imens imperialismul nipon.

In Extremul Orient se ridică, metodic de o jumătate de secol, o putere uriașă. Japonia nu pare să-și fi atins încă apogeul.

Conflictul de astăzi poate fi hotărîtor nu numai pentru ea ci și pentru istoria lumii.

MIHAIL POLIHRONIADE

S. T. B.

Atât în paginile acestei gazete, cât și în toată activitatea noastră publicistică, am susținut cu îndârjire — și adesea cu eficacitate — orice întreprindere românească, ori ce înjghebare economică în stare să oglindească că și în acest domeniu, geniul harnic, ordonat și cuminte al nației noastre.

Cu aceiași convingere și — ceea ce se poate ușor dovedi — cu aceiași cavalerească desinteresare, am luat apărarea și a Societății comunale a tramvaelor din București, ori de câte ori această mare și prosperă întreprindere românească a fost atacată pe nedrept.

Firește, că și de aci înainte, orice român are o înaltă datorie de onoare să apere și să dea tot concursul său conștient și activ întreprinderilor românești și creștine din această țară. Cu o singură și unică rezervă însă: ca fie care din aceste întreprinderi să se arate demnă de această atențiune. Adică să se silească a ameliora condițiunile de muncă și de viață ale colaboratorilor săi; să respecte marile interese naționale și sociale ale obștei românești și mai ales să țină seamă de nevoile și de demnitatea umană și românească a clienților săi, a acelora cari o întrețin cu contribuția lor de fie care zi. Cu alte cuvinte, întreprinderile sprijinite de noi trebue să fie întreprinderi model, fiindcă românul are datoria manifestă de a dovedi prin înșiși faptele sale că există o deosebire fundamentală între gangsterul jidan, poposit aci cu singura obsesie a jafului și-a procopselii rapide și fabuloase și autohtonul care trebue să îndeplinească și în domeniul economic o funcțiune utilă din punct de vedere național și social.

Spre marele nostru regret, trebue să constatăm că S. T. B., marea ctitorie a neuitatului VINTILA BRATIANU, începe să se abată dela această regulă. Mai ales după ce, prin manopere nu tocmai corecte, a isbutit să-și însușească și liniile de autobuze, realizând astfel un veritabil monopol al transporturilor în comun din Capitală.

In special locuitorii săraci ai sub-urbanelor, cei cari ar trebui să fie mai mult obiectul tuturor solicitudinilor, sunt literalmente batjocoriți. Acestora li se pun la dispoziție autobuze infecte, murdare, deservite de indivizi obraznici, adesea grobiani, cari nu o singură dată s'au luat la bătaie cu pasagerii, autobuze cari pe deasupra se silesc să bată adevărate recorduri de încetineală tocmai când are omul mai multă nevoe de transport rapid.

Vom servi aci d-lui GR. EM. FILIPESCU, directorul general al S. T. B.-ului, câteva exemple revoltătoare, copios sprijinite pe nume și date, ca să se convingă și d-sa că nu exagerăm de loc. Și cu toate că d-sa manifestă o slăbiciune inexplicabilă numai pentru presa și pentru ziariștii jidani, credem totuși că observațiunile noastre îi vor folosi mai mult decât flateriile altora.

Nicolae Bogdan

Moarte și record sportiv...

Când atâția profesori își pierd nopțile prin cluburi politice, discutând... rummy sau bridge (depinde de aristocrația localului...), și vin cu ochii lipiți de nesomn la cursuri, ca, din plictiseală sau nervozitate, să le împuște elevilor «doieri» și «trieri» cu duiumul, nu e nici o mirare că aceștia, pierzând pofta de carte, vâră în cap diverse blazgonii, menite să-i înebunească pe părinții lor.

Unii devin specialiști în cărți «Pichler und Söhne», alții futballiști iremediabili sau pasionați ai ping-pongului (cel mai imbecil sport posibil), când, impresionați de perspectiva repetenției, nu-și trag și câte-un simpatic glonte de revolver în cap.

Zilele trecute s'a întâmplat o nouă dramă școlărească. Un elev de liceu, moniat de atâta sport și para-sport, și-a pus în cap să bată și el un record. Ceva așa, gen Lindbergh, — numai că per pedes, nu în carlinga unui avion norocos. Respectivul elev și-a propus, nici mai mult, nici mai puțin, decât să facă, pe jos, distanța de peste 150 de kilometri dintre Timișoara și Oravița într'o singură zi.

Și, într'adevăr, într'o bună dimineață (bună, vorbă să fie!), tânărul a pornit la drum. Kilometru după kilometru. In mers nebunesc. Ce-l importa că sudoarea îi pătrunde în ochi și'n gură! Recordul, numai asta îl interesa. 10, 20, 30 — 40, 50, 60, 70 de kilometri! Soarele arde. Căldură insuportabilă. 80 de kilometri. Nu-și mai simte picioarele. Cu toate acestea, înainte! D-ta sau eu, când vom pleca la drum, vom merge domol, ca să ne mai putem arunca privirea și asupra frumuseților lăsate de bunul Dumnezeu. El, însă, nu! In goană, mereu în goană. Poate-l chema umbra unui plop dela marginea drumului, dar tânărul nu-și avea gândul decât la recordul propus. Și, dela o bucată de vreme, o arătare a început să păpască alături de el. O arătare crunta, întunecată, îmbrăcată în cețuri negre. O arătare, care l-a întovărășit, rânjind, până la Oravița.

Extenuat, fără să se mai poată bucura de reușită, elevul a luat o cameră la hotelul «Coroana», unde s'a culcat. Pe când tânărul dormea, arătarea a pătruns și dânsa în cameră, și a suflat asupra lui brumi puternice, pornite, par'că, din însăși inima gerului etern.

Un ziar relatează astfel sfârșitul aventurii:

«Azi dimineață, personalul de serviciu l'a găsit mort. Medicii au arătat că sfârșitul nefericitului sportiv, se datorește unui atac de cord, provenit din cauza surmenajului».

Ce-am mai putea adăoga?

Știm cu toții că sportul, printr'o falsă înțelegere, a devenit uneori pur și simplu nebunie.

Când mă gândesc că nefericitul elev a murit dintr'o ambiție fără sens, îmi amintesc de Lessing care compunea la vârsta de 12 ani epopei în limba latină.

Dar profesorii marelui dramaturg german desigur că nu frecventau cluburile politice, abrutizându-se în nesfârșite partide de rummy sau bridge, ci-și luau în serios meseria, nobila meserie de dascăli devotați tineretului și nu diferițiilor zei la moda zilei!

Mircea Streinul

Unde se sting făcliile...

Elementul românesc de peste hotare se zbate în cele mai dramatice condiții de viață. Am trecut în câteva rânduri granița, — mi-am trăit o parte din copilărie într'o zare românească robită — și oridecâtcori m'am pomenit în mijlocul fraților noștri fără țară, acelaș a fost peisajul de lacrimi. I-am găsit încărcați de necazuri și striviți de uitările noastre toate. Când străbăteam cărările Banatului jugoslav, de pildă, întâlneam aceleași chipuri de moșnegi cu inima sfâșiată de dorul țării de departe. Spre școalele primare ale satelor bănățene — cele mai frumoase și mai românești sate care le are Banatul — treceau aceleași cârduri de copii spăimântați de apariția fiecărui călător străin.

— Liubim ruke! (sărut mâna) — îți spun copilașii în cor.

E salutul lor, impus de stăpânire.

Și cât de triste sunt doinele acolo pe dealurile cu vii, la cucă, flăcăi fugăriți de valul străinismului, toarnă iar de cântece bătrânești. Seara, când tremură, însângerate, doinele peste sat, simți cum își plânge îngenunchierea un neam întreg. Nu știu ce sentiment te cotropește și te alungă spre hotarul românesc.

Moșnegii mor cu nădejdile îngropate sub pleoape.

— Nu ne uitați, nu ne uitați!

Intr'alte părți, în Valea Timocului, jalea este și mai mare. Elementul românesc a intrat în asfințitul unui proces definitiv de desnaționalizare. Mai ales în Timocul de sub stăpânirea bulgară. Drama de acolo nu poate fi cuprinsă în slovă. Iată, povestesc aci o întâmplare sguduitoare. Studentul Zagoreanu Ghencea, dela academia agricolă din București, originar din Timoc — comuna Bregova, jud. Vidin — după terminarea examenelor, a plecat spre necazul satului natal, să-și vadă mama. Deși înarmat cu pașaportul în regulă, a fost întors înapoi, la Calafat.

Pe malul de dincolo al Dunării, mama, care asista neputincioasă la această scenă, disperată, a țipat sfâșietor și a orut să se arunce în valurile Dunării.

Iată cum închisă în albia unei simple întâmplări se zbate o dunăre de lacrimi nepotolite. In gestul mamei depe malul bulgăresc al Dunării, sufletul unei mlădițe de țară înstrăinată și-a spovăduit durerea învolburată și gândul de a pleca undeva, în lume, în necunoscut. Dorul de a se muta într'altă țară, fie chiar și'n țara morții.

Nu ne mai aducem aminte de cei de departe. Pe tărâmuri străine, ni se sting făcliile de veghe. Ni se stinge neamul. In Timoc, totul e pierdut. A mai rămas doar amintirea. Și din când în când, Dunărea trimite strigăte disperate, — Nu ne uitați! — le coboară în largul mării și le duce departe, departe...

Tot mai departe de noi.

Nimeni nu le aude. Nimeni nu-și mai aduce aminte. Și mulți dintre oficialii noștri, dacă și-ar deschide palmele ar vedea pete vechi de sânge.

Operă de Cain.

Cain, Cain, unde-i fratele tău Abel?

Valeriu Cârdu

O excursie cu bucluc

de NECULAI TOTU

II

Ne apropiem de Câmpulung. Incă puțin și vom părăsi mașina pentru a urca pe jos. Dincolo de Vama, o gardă de sergenți de stradă stăteau la un foc și se încălzeau. M'au văzut și m'au recunoscut.

— Mână, Radule!

Când ajungem în dreptul pârâului Izvorul Alb, Eremeiu și cu mine ne dăm jos și o luăm spre Rarău. Jenică și Radu se întorc înapoi. Bucuroși că le-am tras chiulul la autorități, mergem încetișor pe pârâiaș și pe poteci cunoscute spre schit.

In vârful muntelui mâncăm țapăn la o stână și hai la schit. Il vedem de departe jos, strălucind între brazi. Pajiștea în jurul lui cosită. Căsuțele și biserica par a fi niște jucării făcute din cărți de joc. Pârâul de lângă mănăstire e alb de spumă. Coborîm pe poteca străjuită de brazi înalți și drepți ca lumânările. Cerul, sus, albastru fără nici un nor. Mergem vrăjiți de această tăcere. Doar câte o șopârlă fuge în lături mișcând firișoarele de iarbă. Frăguții copți, picături de sânge, ne ispitesc să-i culegem și să le simțim aroma.

In schit răcoare și bună primire. Călugării evlavioși alunecă parcă în jurul bisericii. Pe la 4 după masă, zărim o patrulă de jandarmi.

— Hai să o luăm din loc, nu-i de noi aici.

Cu mare părere de rău, părăsim schitul și pe un drum lăturalnic coborîm spre satul Chiril pe malul Bistriței. Tragem la un om de-al nostru și ne culcăm în fân.

O noapte de vară pe valea Bistriței! E ceva, de basm. Stam cocoșați pe claie, îmbătați de mirosul fânului proaspăt cosit. Priveam cu nesaț panorama desfășurată înaintea ochilor noștri. Strânsă între doi pereți, Pietrosul și Rarăul, deabia își face loc la vale Bistrița. Munții noaptea sunt negri, apa strălucește, luna luminează poenile și marginile codrului, stelele mii pe cer, calea laptelui albă revărsată larg, culmile ce se pierd în semiîntuneric. Câte o adiere de vânt aduce sunet de bucium rătăcit. In această mireasmă de munte adormim.

Pe la mijlocul nopții, câinii încep să bată cu furie la om. Ridic capul. In ogradă vedem frumoasele uniforme albastre ale jandarmilor, atât de dragi nouă. Până să iasă omul din casă, ne dăm drumul din fân, sărim un gard de razlogi și o luăm la sănătoasa pe munte. Din deal ne oprim și vedem jandarmii și omul cum caută prin fân.

— La revedere iubiților!

Mai încolo scoborîm la drum pe malul Bistriței și o luăm spre Dorna. Apa strălucește ca o cupă de cleștar, pietricelele parcă se mișcă sub unda grăbită. In liniștea nopții se aude numai murmurul neîncetat al apei. Mergem de zor, somnul ne-a trecut. Un car tras de boi vine scârțâind, omul resemnat, doarme. Spre dimineață, când roua începe să cadă, când somnul e mai dulce și primele raze de soare încep să mângâie creștetul munților, am ajuns în Ostroia, un sat la vreo 7 km. de Dorna. Casele depărtate, așezate acolo unde s'a putut așeza. Omul trăește izolat. Intrăm la legionarul Matei. Sub casa lui un izvor de Burent (Borviz) rece ca ghiața. La câțiva pași plute prinponite de mal, așteptând baitul (creșterea apei). Ne dezbrăcăm și facem baie în apa limpede și rece.

Când ieșim, mămăliguța-i caldă și păstrăvii prăjiți în unt răspândesc un miros îmbietor.

Stăm noi vreo trei zile, cu băi, burent și peștișori de aur, — când într'o seară vine un legionar din Dorna și ne spune că poliția a pornit spre noi pe șosea. Trebue să plecăm conduși de el pe poteci. Afară ploua cu găleata. O ploaie rece de munte. Cât ai bate în palme, ne îmbrăcăm și o luăm prin munte pe întuneric, pe drumuri necunoscute, spre Dorna. Am mers așa orbăcăind prin noapte, împedecându ne de cioate și pietre, vreo 4 ceasuri. Apa pătrunsese până la piele. In zori de zi ajunsesem la camaradul legionar Coca, la el era și camaradul Cârjă împreună cu alții. Dârdâind de frig ne dăm pe lângă sobă. Facem sfat cu toții și hotă-

(Continuare în pag. II-a)

Cultură, Oameni, Fapte

CUIBURI DE LUMINĂ

«Corabia pierdută»,
poemul de infinită frumusețe al lui Arthur Rimbaud, a găsit un excelent traducător în românește. Desprind câteva strofe disparate:

«Când sfâșiam albastrul mă 'nflora extazul
de calme nostalgii spre irizarea zării
Imbătător ca vinul și galben ca toparul
fierbea în el veninul iubirii și-al visării.

*

Ocean de azur, ghețari, sori de sidef și sânge!
Impotmoliri târzii în golfuri insalubre
cu șerpi ce cad din arbori când ziua 'n zări se frânge,
stârnind parfumuri grele și ploscăile lugubre

*

Treceam transfigurată de 'nfiorări latente,
simțind că hipocampii se adună'n depărtare
iar zările vărsau prin pâlnii transparente
un cer ultramarin, învolburat de soare.

I. E. Torouțiu
pregătește apariția volumului VI din «Studii și documente literare». I. E. Torouțiu, atât de subtil critic, prețuitor al poeziei bune — indiferent dacă e a lui Alexandri, Adrian Maniu sau a oricărui modernist — migălește cu răbdare de benedictin manuscris după manuscris, în vederea unei mari sinteze, care va trebui să vină odată și odată

Biblioteci pentru tineret
Literatura pentru tineret a început să fie cultivată și la noi. D. P. C. Georgescu-Delafras, directorul editurii «Cugetarea», de pildă, a înființat o bibliotecă specială, în care a apărut o serie de lucruri pe cât de potrivite pe atât de frumoase, pentru tineret.

«România eroică»
apare la Cluj sub conducerea d-lui Ion Colfescu-Delaturda. Colaborează: Emil Dandea, Ilie Dăianu, Ștefan Penes, Epaminonda Lucaciu, At. Motogna, Leonard Divarius, A. Anos, etc.

«Decalogul»
e o interesantă revistă confesională. Articolul referitor la Stalin, frumos scris, viu.

«Ardealul»
apare sub direcția d-lui Teodor Reculescu. Multe știri și campanii dau o notă ascuțită ziarului.

«Sat românesc»
se numește cartea de xilografie a lui Neculai Brana, care va apare la toamnă. Satul românesc va fi redat plastic în toate aspectele lui pitorești.

«Serenada din trecut»,
piesa lui Mircea Dem. Rădulescu, e o gingașă baladă, de-o fermecătoare poezie tinerească. Reluarea ei, cât mai degrabă, e bine venită.

«Rânduiala»
va apare în toamnă cu noui rubrici, acordându-se un spațiu mai mare literaturii. Astăzi, când o cumplită zăpăceală domnește în rândurile atâtor reviste, intenția d-lor Amzăr, Bernea, Ion I. Ionică și Samarineanu e binevenită, căci literatura, care va apare în «Rânduiala» va fi un îndreptar.

«Dimândarea»
scrie despre «Insemnări depe front» a d-lui N. Totu:
«Găsim mult spirit de observație, o admirabilă putere de reliefare a situației; autorul ne face — citind cele peste o sută de pagini — să ne transportăm acolo, pe frontul unde se dă crâncena luptă între cele două lumi, să ne convingem de ce înseamnă adevăratul comunism, de ororile de care este capabil să le săvârșească, de spiritul destructiv, de ură, de mizerie, de indisciplină și de tot ce această nebunie bolșevică are mai dezonorant, mai degradant și mai abject. Pe de altă parte vedem cum se ridică pe ruinele comuniste, o lume nouă, creatoare, bazată pe armonie, pe disciplină și dragoste nemărginită pentru Spania lor, contopită cu dragostea pentru Hristos».

Ciril Vârnav,
care a publicat de curând frumoase poezii în «Ideea Românească», pregătește un volum de poezie pentru toamna aceasta.

Iconar,
No. 11, va apare peste câteva zile cu colaborarea d-lor: Gh. Clime, N. Totu, Barbu Slușanschi, George Drumur, Ionel Țurcan, Vasile I. Posteucă, Gh. Antonovici, etc.

«Eu și Europa»,
a ieșit de sub tipar cu semnăturile d-lor: Gh. Popa, V. Horea, N. Braica, Liviu Jurchescu, etc.

«Velerim și Veler-Doamne»,
romanul atât de profund românesc al lui Victor Ion Popa, a fost o revelație a epicei românești din ultimii ani. Numai puține cărți actuale mai au atâta conținut autohton ca romanul lui Victor Ion Popa, în care vedem cea mai perfectă realizare a specificului nostru.

G. B.

Botez cu Natura

Niciodată n'am simțit mai mult, nevoia Naturii, a îmbulzelii de plantație, luxuriantă, elegantă, sălbatecă sau discretă, dar mereu vie și aromitoare, ca acum, în cuptorul orașului cu forfotă și smoală.

Lectura însăș a devenit obositoare, ca o căldare de soare turnată din cer pe umerii noștri. Inlătur cu obsesia plictiselii, orice carte afară de cartea în care eroii călătoresc. M'am întors la scrisul romantic, la Emilul lui Rousseau și la Confesiunile lui. Fiindcă găsesc atâta Natură în paginile acestea cât nu pot cuprinde cu ochii. Cu mintea? Dar cu mintea îmbrățișez orizonturi nevăzute decât de Sven Hedin, de Hogaș, de marii peisagiști ai lumii.

Nu știu dacă cineva și-a putut vreodată închipui viața fără voiaj. Omul din închisoare, în confesiunile cu sinesi, vorbește de lumea de dincolo. sufletul lui, neînduplecabil, aleargă pînă dincolo de Dumnezeu.

Munții și marea, tot relieful variat ca o mică hartă a pământului, sviceneste de sânge, de viață ca o furtună strânsă într'o pungă de ghiață.

Natura e pictură, muzică, literatură. A propos de Andreescu, de Doine, de Hogaș și Poezia populară.

Nu știu dacă nu-i o farsă pe care ne-o facem de când lumea, că pictura se învață în academii, că poezia presupune câteva clase liceale, că muzica are nevoe de școala teoretică a cadenței.

Dimpotrivă, țăranul care crește în sinul naturei și o iubește cu patima cu care Ion al Gănetașului își îndrăgia pământul, simte toată policromia din curcubeu, înțelege portativele din imnul pe care ciocârlia îl înalță soarelui și i se leagănă sufletul în hamacul de rime din viersul doinei.

In ciobănașul lui Grigorescu, poate ați văzut altceva decât pictura, culoarea: muzica și poezia, vraja aceia estetică, totală, din pânza lui Grigorescu.

Portretul intră într'un spectator în transă, prin urechi, prin ochi, prin nervii periferici pînă la uzina de melodii din inimă și acolo imaginile se orchestrează.

Așa că — trenurile năduțite de lumea care pleacă, are o misiune de mare estetică finală: să descopere tot ce e adevărat și spectaculos dincolo de viața intereselor cotidiene și urgente.

Să te duci să-ți umplii plămânii cu rășină, să fugă tuberculoza din tine. Sau să te arunce în valurile uriașe ale mării să o prinzi toată în brațe

Să-L simți pe D-zeu.

Sus, pe potecile umbrite ale munților, au umblat boerul V. Alecsandri și boerul Ion Ghica și au descoperit o comoară mai bogată decât ițelul sau aurul: poezia populară și au coborît-o în desagii lor de drum în saloanele timpului. Cam mirosia poezia asta a oaie, a haiduc și a jnep — dar saloanele «sau» decolonate au îngenunchiat când Elena Negri i-a simțit tăria veciniciă și a promovat-o.

Hogaș a drumețit și fiindcă n'avea aparat fotografic, Zeiss, Voigtlaender, a cules toți munții Neamțului, cu mânăstiri și maici în sufletul lui — cea mai bună marcă de aparat fotografic, nedesmințită încă.

Azi se urcă lumea cu rucksak și zeiss, însă în ruksak are termosul cu șampanie, cutia rotundă de icre negre (1200 lei) și zeissul fotografiază grupul de cucoane care scot limba — limba lor roză și aspră de angore — la poalele Ceahlăului, care iese ghilotinat.

Iar marea, unde Eminescu și-a cerut prin testamentul lui poetic — «Mai am un singur dor» — să-și facă sieși culcuș de veci, vilegiaturiștii o sfidează, după ce au murdărit-o cu năduful lor, întorcându-i spatele și mâncând pepeni pe malul ei.

Cojile de pepene sar peste umăr în apă — caicuri minuscule ale prostiei omenești.

Ah! Dac'aș fi liber cum m'aș îmbarca timonier pe un vas mic și pornit în jurul lumii..

Ca Pierre Loti.

Ion Băleanu

FILE DE CARNET

SE PARE că suntem într'un sezon al sinuciderilor, al nebuniei. Zilnic înregistrăm de pe tot cuprinsul țării zeci și sute de prăpădiți. Asta e fața României la «ora actuală». Fața ei morală și poate și o față... spirituală. Elevii, fetele studente s'au croitorese, funcționari, sfârșiți pentru un moment, — entuziasmați puternic de voluptatea iresponsabilității — își curmă pur și simplu zilele. Un glonte, un lighean de mangal sau o funie, termină exasperarea celor mai triști «oameni». Acești «oameni» își trăesc într'atâta lipsa sensului lor încât nu mai socotesc boabele zilelor și le strivesc subt obsesia conștiinței.

V'ați întrebat vreodată cu câtă răspundere își încarcă sufletul un tânăr sinucigaș? cu răspunderea unei vieți întregi. Incapabil de eroismul ei continuu, se încredințește cu nebunia unui singur minut. Și asta poate fi un eroism. Dar cu eroismul acesta nu se poate face decât literatură, precum așa s'a și făcut la noi în ultimul timp. Și încă cea mai proastă literatură.

Bătrâni, *opriți* copiii *dela moarte.*

DELA un timp se tot agită, se tot comentează, și se tot face scandal pe chestia bibliotecilor comunale și pe chestia culturalizării satelor. Sunt lucruri de un irezistibil caraghioslâc. Țăranii noștri mor de pelagră, de oftică și de sifilis, iar noi, boerii, intelectualii, le transportăm în sat o brișcă plină de aventuri de-ale doamnei Lu, Jules Verne, și cum să vindecăm oile de gălbează.

Până în prezent, însă, nu s'a putut realiza nici o singură bibliotecă. 10—15 volume închise într'un raft al notarului și un proces verbal nu înseamnă — după cum constatați — bibliotecă. Precum nu văd, cum ar putea fi vorba și pentru aceleași motive — despre culturalizarea satelor. Ne-am obicinuit cu sisteme. Cari sisteme au avut numai urmări dezastruoase pentru bietul nostru plugar.

Se încearcă de altfel aceiași politică a culturii pe care au experimentat-o și s'a perimat la orașe. Oare când se vor putea pricepe lucrurile elementare, pe cari noi le aplicăm cu gravitate și cu emfază pe capul bieților țărani.

Când vor înțelege politicienii noștri ca în loc de o bibliotecă literară sau medicală satelor le trebue întâi un medic și un conducător?

Și pe urmă peste vreo 50 de ani vedem noi ce-ar mai fi de făcut. De sigur însă vor mai fi multe.

*

ȘTINGA gâlgie de bucurii silite, căutând să bată monedă pe «divorțul dintre naționalism și biserică». Așa zice ea tensiunii de ordin politic dintre stat și biserică

Problema a fost larg desbătută de condeele cele mai îndrituite cari au prins lucrurile așa cum sînt.

In orice caz nu poate fi vorba de un conflict între «naționalism» și «biserică». Nu se poate spune că sînt documente de viață spirituală ce se resping.

Dimpotrivă. Și a te încăpățîna să dovedești ceiace tot fac cu eforturi năduşite pe căldurile astea atît de grase, cei din stînga, este—nu atît o erezie, dar din punctul de vedere moral, o disgrațioasă atitudine sufletească.

Dealtfel la noi Naționalismul și Biserica se coordonează într'aceiaș mișcare de recrudescență românească.

Naționalismul legionar merge cu Crucea în frunte, cu preotul în linia de bătae

Acolo e D-zeu, care luptă pentru noi, pentru țara asta minunată, care și-a găsit arhanghelii

Cît privește conflictul dintre Biserică și Stat de aiurea — să ne amintim de Chanterburry și de Episcopul belgian.

Ca să nu mai stăm de vorbă.

Fiindcă Biserica e eternă și aceiaș cu cei care o iubesc și o apără.

Dar conducătorii ei pămînteni pot fi în simbria politicei nefaste.

Episcopul Chanterburry și Episcopul belgian.

Mai sînt și alții.

De! Cînd Domnul Episcop pleacă în turneu politic prin «raiul roșu spaniol» sau decide la telefon soarta urnelor belgiene!

Lua-o-ar de Democrație, s'o ia!

SENSAȚIA desfășurării marelui destin al neamului o ai uneori grozav de violentă.

Am avut-o aseară în câteva ceasuri de mărturisiri ale unui prieten.

Am plecat dela începuturile istoriei, am traversat toată politica noastră și am ajuns la urbanistica Bucureștiului. Am discutat și despre «marii români». Și despre resursele lirice ale neamului.

Despre faliți, etc.

IN RUSIA «purificările» continuă. Zilnic sunt executați zeci de oameni. Este suficient să fii bănuit și d. Stalin te pune la zid.

Ne putem întreba unde duce această situație. Pe lângă situația morală — de care nu mai vorbim — dar țara asta în care nu s'au mai născut copii de mult timp, — unde cei prezenți se sfârșesc până la 10—11 ani — iar în fiecare zi sunt executați în masă — unde poate merge?

Să luăm exemplu.

CALENDAR

Joi 29 Iulie 1937

ORT.: Sf. Martir Calinic († 200). CAT.: S-ta Martha. | SOARELE: răsare 5.1, apune 19.8

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Revista «Electro Cărăbuș».
TEATRUL COMOEDIA (Teatru în aer liber): Kontușovca-Palace.
TEATRUL VESEL de vară (grădina Marconi): Fustele dela Minister.
A. R. P. A. Grădina Colos: Compania Toneanu. — M-zelle Nitouche (premieră).

Cinematografe românești

CAPITOL: Surâsul seducător. Jurnal și complectare.
A. R. P. A.: Băețana și Tavernele din San-Francisco.
CITY: Ramona și Un sărut fatal.
FORUM (sală și grădină): Mr. Flow și Nu mi-am ucis soțul.
OMNIA: Ora fatală și Fata din Salem.
FEMINA (plafonul descoperit): Stan și Bran aventurieri și Confeti cu Hans Moser.
DARLY: Circul și Cei 7 eroi.
FRANKLIN: Ave Maria și Ultimul bal la Petersburg.
ROXY: Surâsul seducător. Jurnal și complectare
REX: Numai un comedian și Dragostea în taxi.
MILANO (grădina și sala): Bestia umană și Picadilli Jim.
MARCONI: Minciuna și Bil Drumond detectiv amator.
COTROCENI: Romanul unei minore și In umbra păcatului.
DACIA Sala și Grădina: Subjugat de tine și In umbra scaunului electric.
PACHE (Strada Mătăsari No. 31): Îngerii întunericului și Stan și Bran gemeni.
ȘIC (Filantropia 85): Regele chibritarilor și Guliver în țara piticilor și trupa Miky-Maus.
MODEL: Evadatul din Insula Diavolului și Rasa Roșie.
ATENEUL TEI: Moartea se răzbună și Căpitan Ianuarie.
CARMEN-SILVA-KISELEFF (Piața Filantropia): Vreau să-mi cuceresc bărbatul și Cobra Tango.
FLORIDA (sală-grădină, b-dul Ferdinand 118): Dama cu camelii și Școala bărbaților.
BARCELONA: Vânătorul alb și O lacrimă pe mormânt.
AIDA: Vinovatul și Cavalerii nopții.
LILI (sala și grădina): Fiul Rusiei, din viața Țarului și Onoarea Familiei.

RADIO

Joi 29 Iulie 1937

1875 m. RADIO-ROMANIA 150 kw. 160 kHz.

13.10: Concert de prânz. Orchestra Ionel Cristea.
14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.25: Continuarea concertului.
15.00: Ultimele știri.
19.00: Ora, Mersul vremii.
19.05: Muzică rusă și spaniolă.
19.45: Muzică din operele franceze (discuri).

UNIVERSITATEA RADIO

20.20: Codur Drăgușin la București, de Emil Riegler.
20.40: Concert de vioară. D-na Nina Alexandrescu.
21.15: Concert de seară. Orchestra Radio.
22.30: Sport. Radio-jurnal.
22.45: Concert de noapte al Orchestrei Frații Dumitrescu, transmis dela restaurantul «Splendid Parc».
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

RADIO EXPERIMENTAL
Institutul Electrotechnic
1400 kHz. 212 0,25 kw.
21.00: Muzică variată.
21.15: Muzică românească.
21.30: Informațiuni universitare
21.40: Conferință științifică.
23.30: Muzică distractivă.

caleidoscop

CAZANIA LUI VARLAAM
V'am spus, «*Cazania lui Varlaam*» va fi tălmăcită și tipărită în curând sub îngrijirea unui jidan: *Byăk* Cartea sfântă a *Duminicelor de preste an*» va apărea la lumina zilei de sub degetele și năduful unui jidan.

O «mare» editură din capitală a angajat un fiu al lui Israel să tălmăcească slova Mitropolitului Varlaam.

Suntem siguri «marea editură» își va da seama de această neiertată gafă și va retrage contractul.

D. Rosetti — care este un om înțelegător, — un cărturar și pe deasupra și un *abil* — este rugat să se grăbească. Pentrucă noi nu vom tăcea. Nici aici nici pe unde ne-o apuca gura.

Și dacă d. prof. Rosetti, care este directorul unei edituri, nu înțelege, atunci Bik să se simtă el și să predea urgent contractul

ANDRÉ GIDE ȘI LÉON BLUM...
Reproducem din «Dimândarea» aceste interesante rânduri:

«André Gide, vorbind de cartea lui Léon Blum asupra Căsătoriei (carte în care se preconizează prostituția înainte de mariaj), — vorbește astfel de literatura, pe care o fac jidanii:

«Jidovii au devenit maeștri în arta de a dezagrega instituțiile noastre cele mai respectate, cele mai onorabile, acelea tocmai cari sunt baza și sprijinul civilizației apusene, în profitul nu știu cărui desmăț și corupție a moravurilor, contra căruia însă, se răzvrătește bunul nostru simț și instinctul socialității noastre latine. Am gândit întotdeauna că aceasta este trăsătura cea mai caracteristică a literaturei lor (jidovești) și mai ales a teatrului lor)».

Oare ce spune «Adevărul»

10 SCRIITORI...
...împușcați în Rusia Sovietică! — anunță, destul de timid, «Dimineața». Acesta-i deci paradisul intelectual din U. R. S. S.! — Și când te gândești cum se extazia «Cuvântul liber» când aducea vorba despre «cultura» bolșevică...

O excursie cu buciuc

Continuare din pagina I-a

rîm să mergem la Poiana Stampei. Noi doi să pornim pe munte pe deasupra Dornei, să scoborîm la podul de peste apă, iar camaradul Coca să ne iasă înainte cu căruța lui cu doi cai și să ne ducă la Poiană. Zis și făcut. Plecăm noi uzi și înghețați din nou la drum, ne suim în căruță și când trecem prin satul Dorna-Căndreni, vedem în dreptul casei unui jidan lume strânsă. — jidanul foarte speriat. Ii dăm drumul nepăsători ca oameni grăbiți ce suntem. Am înghețat deabinelea. Un vânt rece ne pătrunde până la măduva oaselor. Cu toată voința nu putem opri dinții să nu clănțăne. Insfârșit ajungem la cârșma lui Despa din Poiana Stampei. Omul când ne vede în ce hal suntem, ne dă câte o stacană cu rachiu de secărică. Abia începem să ne încălzim și hop jandarmul.

— Ce-i cu d-voastră?

Ne legitimăm și spunem că am venit la aer și vom mai rămâne. Jandarmul zâmbește cu înțeles și ne spune să stăm puțin că se reîntoarce și are să ne comunice ceva.

Pacostea de năpastă. Nu știu cum făceam de toate se întorceau contra noastră. Aveam și noi ambiția să nu ne prindă nimeni, deși nu făcusem nimic. Eu nu puteam fi reținut la Iași cu forța legal. Totuși credeam că sunt urmărit să fiu dus înapoi, — când colo se săvârșiseră alte trăsnăi cari cădeau în spatele nostru.

Neculai Totu

(Va urma).

André Gide revine

«Dumneavoastră, cari cunoașteți lucrurile, ați putea să ne spuneți: când va veni vremea ca să lucrăm după puterile noastre și să mâncăm după foamea noastră?»

Un lucrător rus întreabă (Retouches... p. 95).

Autorul «Imoralistului» a făcut să apară recent la Gallimard un fel de codicil la mult comentata «Retour de L'U. R. S. S.», intitulat «Retouches à mon Retour de L'U. R. S. S. și conținând o serie de date suplimentare și de explicațiuni necesitate de discuțiile ivite în jurul primei cărți.

André Gide este, incontestabil, unul dintre puținii scriitori cari știu să tragă dintr'o călătorie maximum de randament. Și este un inflexibil al adevărului. Deaceea, fără a renunța la convingerile sale comuniste, dimpotrivă chiar, reafirmându-și aceste convingeri, întors din vizita princiară ce i s'a aranjat în Republica lui Stalin, el nu ezită a denunța toată minciuna cultivată de oficialitate asupra stărilor de acolo și de a învinui întreaga politică stalinistă de trădare față de Revoluție și de evanghelia marxisto-leninistă.

Ceeace trebuie reținut în «Retouches» este pe de o parte, seriozitatea observațiilor făcute, pe de alta, gravitatea lor. «*Starea din U. R. S. S. se înrăutățește din lună în lună*». Nu este vorba de o înrăutățire strict economică, ci de o abandonare a principiilor. «*Ea se îndepărtează din ce în ce mai mult de ceeace speram să fie*».

Autorul demonstrează statistic potemkinismul realizărilor sovietice, improvizația neserioasă a tot ce se face acolo pe plan economic. Faimoasa industrializare, atât de trâmbițată, cu renumitele planuri quinquenale s'a dovedit un bluff. Roadele ei de astăzi sunt sub producție, trecerea la rebut a majorității produselor, începând cu cele ale industriei grele și sfârșind cu cele mai elementare, calitate submediocră. Datele sunt luate din *Pravda*.

«Aceste date, între multe altele, conchide autorul, ar trebui să facă mai circumspecți pe aplaudatori».

Pe alt plan, al culturii, care a reținut mai insistent atenția scriitorului, situația e dezastruoasă. In U. R. S. S. «nu se poate vorbi serios de cultură»; este un naiv cine crede contrarul.

Cât despre justiție! «Mă îndoiesc că există astăzi vreo țară, fie că chiar Germania lui Hitler, unde spiritul să fie mai puțin liber, mai curbat, mai terorizat, mai vasalizat». Față de starea anterioară Revoluției, nimic nu s'a ameliorat în 20 ani pe acest plan al culturii.

Contrariat, ferventul apologet al comunismului, recunoaște că în Republica sovietelor nu se poate gândi liber. «A gândi, prin sine însuși, înseamnă a deveni contra-revoluționar. Ești tocmai copt pentru Siberia».

Apoi polițismul G. P. U-ului, spionajul cultivat și premiat, au desființat orice independență de gândire, orice velcitate de demnitate umană. «Din vârful scării sociale reformate până jos de tot, cei mai bine notați sunt cei mai servili, cei mai lași, cei mai păcătoși, cei mai venali». Și pentrucă ne aflăm în Republica comunistă a proletariatului, în Republica formidabilei experiențe sociale, e bine să se afle, din gura unui comunist... ideologic că, în U. R. S. S. salariile muncitorești sunt foarte inegale, variind între 70—400 ruble, iar salariile de funcționari între 1500—10,000 ruble și chiar 50.000 ruble. «Muncitorul nu profită de munca sa, de «supra-munca» sa, ci favorizații. Ceeace este monstruos e că supra-munca unora, a marelui număr permite supra-salariile altora».

Să ne mai spună că regimul comunist, raiul muncitorilor, a desființat privilegiile și spoliațiunile capitaliste. Cât despre participarea poporului la conducere, André Gide invocă autoritatea lui Sir Walter Citrine, fruntașul travaiist englez, *reîntors* și el din U. R. S. S. cu o carte de decepții *) «U. R. S. S. ca și alte dictaturi (!) este guvernată de o mână de oameni, marea masă a poporului neavând nici o parte în conducerea țării sau, în orice caz o foarte mică parte». Ceeace este interesant de reținut e că autorul care «nu mai crede în înțelepciunea numărului», înțelege prin această participare putința «marelui număr de a-și face auzită plângerea». Atât de oprimantă este tirania... comunistă! In Rusia, tristețea este interzisă. «Rusia nu este un loc pentru plâns, ci Siberia».

Și acum iată o mărturisire patetică, concludentă: «Vă asigur că există în aventura mea sovietică ceva tragic. In entuziast, în convins, venisem pentru a admira o lume nouă și mi se oferea, *spre a mă seduce*, toate prerogativele pe cari le uram în cea veche»

Celor cari nu mai ostenesc cu osanalele la adresa U. R. S. S-ului în care văd realizarea comunismului integral, pocăitul literar comunist «cette fois renseigné», le face următoarea recomandație: ceeace importă este să vezi lucrurile așa cum *sunt*, nu așa cum ai dori să fie. U. R. S. S. nu este ceeace speram noi, ceeace promisese să fie, ceeace se străduie încă să apară; ea a trădat toate speranțele noastre, pe cari, ca să nu le abandonăm, trebuie să le transportăm aiurea».

Astfel își închee destăinuirile crude solul Franței comuniste în Rusia comunistă. Că această vizită «dans le pays de Cocagne» nu l-a vindecat pe André Gide de comunism, arătându-i utopismul unei atare aspirații, nu importă aci. Liber este să-și păstreze utopiile adolescenței. Că nu-și pune întrebarea de ce acest dezastruos faliment, asta este mai interesant. Și observă atunci ilustrul idealist că ar trebui să renunțe la slăbiciunile sale ideologice dacă nu dorește să vadă întreaga lume civilizată rebarbarizată și mai ales întreagă această muncitorime serioasă, înebunită de chimera comunistă, păcălită și speculată mai sângeros decât oricând.

Cartea lui André Gide e un document psihologic de o rară însemnătate pentru momentul actual al comunismului. Cine mai crede în farsa comunistă să o citească. Va fi un «retour» dintr'o rătăcire periculoasă.

*) *I search for Truth in U. R. S. S.*

Alexandru Constant

VIAȚA POLITICĂ

Problema industriei de război

II

Problema industriei de războiu, este în esență «problema mobilizării industriale». Industria din timp de pace lucrând exclusiv pentru nevoile populației, va trebui ca în cel mai scurt timp dela declanșarea conflictului, să schimbe destinația, lucrând aproape în întregime pentru nevoile armatei. E necesar pentru aceasta, un plan de mobilizare alcătuit din vreme, la aplicarea căruia să vegheze un organ special, un «minister al armamentului» cum a avut Franța în războiul trecut, imediat ce s'a simțit nevoia unei complete reorganizări a industriei de războiu. Acest plan de mobilizare se va alcătui pe baza experienței căpătate în războiul trecut și pe o cât mai justă evaluare a materialului necesar la războiu, ținându-se în acelaș timp seama și de nevoile populației civile. Aceste nevoi sunt fixate din timp de Marele Stat Major, avându-se în vedere bine înțeles coeficientul rezultat în urma enormelor progrese tehnice.

O problemă de o importanță covârșitoare pentru industria noastră de războiu, este protejarea acesteia de eventualele incursiuni aeriene inamice. Pentru aceasta se impune ca toate instalațiile industriale să fie deplasate mai în interiorul țării, deși această măsură prezintă la rândul ei un îndoit inconvenient; pe deoparte pentrucă industriile acestea sunt așezate și ele în regiunile unde se găsește materia primă necesară, ceiace ar îngreuia fabricația; iar pe de altă parte, o grupare a acestor stabilimente atrage după sine o vulnerabilitate mai mare.

Cum este și firesc, aceste zone vor fi înzestrate cu suficiente mijloace de apărare contra atacurilor aviației inamice.

Apoi din punct de vedere pur românesc, se mai pune acuta problemă a naționalizării industriei, idee care a pătruns la început timid în opinia publică, dar care a sfârșit prin a fi legiferată.

Să ne gândim numai ce ne-am face într'un războiu cu industria care este în marea ei majoritate în mâna străinilor? Actele de sabotaj și de terorism s'ar ține lanț, iar până la urmă am reuși să compromitem însăși suprema idee de apărare a țării. Și-au pus conducătorii țării noastre vreodată serios problema aceasta? E cazul să se procedeze imediat la românizarea industriei care trebue să fie numai a noastră și care trebue să servească numai interesele noastre!

Cum se va face mobilizarea industriei? Statul e dator să creeze uzine de care nu s'a simțit nevoe în timp de pace, ferindu-se însă de improvizări. Statul mai poate obliga fabricile particulare să creeze ateliere speciale din timp de pace, pentru fabricațiunile de războiu, încurajându-le prin acordarea de comenzi importante. Să se pună deasemenea taxe vamale ridicate, pe acele fabricate cari vin din străinătate cu prețuri reduse.

Oricât de minuțioasă va fi fost această pregătire din timp de pace, totuși la începutul războiului, randamentul va fi slab, abia putând acoperi o parte neînsemnată din nevoile armatei. Faptul se explică ușor dacă ne gândim cât timp trece până la punerea acestei industrii în stare de a fabrica material de războiu în serie, până la formarea specialiștilor și ajustarea mașinilor.

O altă problemă de mare importanță, este aceia a materiilor prime, fără de care nici nu se poate vorbi în mod serios de o industrie de războiu, mai ales când într'un eventual războiu, vei avea neșansa să fii înconjurat numai de inamici și în neputință de a mai executa transporturi de materii prime, dacă întâmplarea face să nu le găsești pe teritoriu propriu. Exemplul Germaniei — în ultimul războiu — este tipic. Posesiunea acestor materii prime face ca primele obiective strategice de atins, să fie bogatele regiuni cu materii prime suficiente. Spre exemplu: petrolul românesc, a constituit — și va constitui și în viitor — un însemnat obiectiv strategic în trecut, pentru armatele germane, în viitor poate pentru alți inamici pe care nu-i putem preciza depe acum.

Problemea energiei — vine și ea cu coeficientul ei de importanță care nu trebue neglijat — și care se cere a fi bine studiată și pusă la punct cu ani înainte.

De o bună și repede rezolvare a acestor probleme depinde succesul în viitorul și inevitabilul războI. Dacă ne gândim la materiile prime de care noi dispunem îndeajuns la capacitatea specialiștilor și lucrătorilor noștri — cari, repet, trebue să fie români — apoi efortul făcut de guvernanți, va fi cu mult înlesnit. Ce s'a făcut până acum, nu este deajuns, față de problemele pe care ni-le va pune viitorul nostru războiu. Crearea unei industrii românești, prin orice mijloace, iată supremul imperativ al ceasului de față.

Vornicul Boldur

Grav conflict între Sinod și guvernul jugoslav

D. Stoiadinovici și opt miniștri isgoniți din biserica ortodoxă

BELGRAD 28 (Rador). — Agenția Havas anunță că un conflict a izbucnit între Sinodul bisericii ortodoxe și guvernul iugoslav, în legătură cu chestiunea concordatului.

Sinodul a luat o hotărâre prin care d. Stoiadinovici președintele consiliului de miniștri, și cei opt miniștri ortodocși din guvern sunt considerați ca «lipsiți de drepturi și onoruri în sânul bisericii ortodoxe».

Hotărârea Sinodului nu constitue o excomunicare, ci precizează că nici un membru al clerului nu poate, sub nici un motiv, să aibă chestiuni de ordin religios cu cei vizați, fără o permisiune specială scrisă a Sinodului.

Chestiunea prezintă și unele complicații deoarece primul ministru și membrii guvernului fac parte de drept din consiliul care urmează să aleagă pe noul patriarh al bisericii ortodoxe și, lipsiți de drepturi de membri ai bisericii ortodoxe, ei nu ar putea să ia parte la lucrările consiliului electoral.

Se crede că alegerea noului patriarh va fi amânată în vederea unor negocieri între guvern și Sf. Sinod.

Franța acceptă planul britanic de neintervențiune

PARIS, 28 (Rador). — Textul răspunsului francez la planul britanic de reglementare a neintervenției în Spania a fost definitiv întocmit și va fi trimis după amiază la Londra.

Franța răspunde că acceptă planul britanic.

Jidanii nu mai pot vizita Mânăstirile din Moldova

Atitudinea demnă a vizitatorilor români. Scandalul dela Mânăstirea Văratec. Jidanii sunt alungați de călugări și săteni

— Un mare succes al „Bunei Vestiri" —

SFT. MANASTIRE NEAMȚU, 27 IULIE. — Vizitatorii români-creștini, cari an de an, găsesc liniște și odihnă în minunatele noastre Mânăstiri din Moldova, trăesc astăzi clipe de adevărată bucurie sufletească. Specificăm — trăesc astăzi — pentrucă nu se poate spune acelaș lucru și despre trecut. Intr'adevăr, odihna binemeritată, după un an de muncă și sbucium, se consuma liniștit și în reculegere creștină, dar, foarte des în tot acest timp și pietatea vizitatorilor era turburată și jignită de sosirea unor vizitatori, cari prin persoana și atitudinea lor, loveau grav atât în demnitatea cât și în însăși biserica noastră.

Jidanii din toată lumea, străini și impertinenți și imorali, jidofile indecent îmbrăcate, cu acea obrăznicie specifică rasei năvălitoare, intrau imediat în incinta Mânăstirii și chiar în sfintele lăcașuri ctitorite de sfinți voevozi.

Cazul extrem de grav de anul trecut, petrecut la Sft. Mânăstire Neamțu, când 60 de jidovi din Cernăuți au dat buzna în altarul, în fața căruia se închina Ștefan cel Mare și Sfânt, reacțiunea imediată a tuturor creștinilor aflători în Mânăstire și imensul scandal care a urmat, a făcut ca, spontan, sufletele tuturor să se înalțe și de atunci încoace, necontenit poarta Mânăstirii să fie păzită, pentruca rușinea aceasta să nu se mai repete.

Dacă la Mânăstirea Neamțu, măsura aceasta a fost aplicată cu succes, nu la fel s'a procedat și la celelalte Mânăstiri.

CE S'A PETRECUT LA MANASTIREA VARATEC

Acum câteva zile, la 16 Iulie, Mânăstirea Văratec a fost invadată de zeci de jidani «excursioniști». Acești noi vizitatori, imediat ce au descins din camionetele lor, au început a vorbi între ei jidovește. Vizitatorii creștini scandalizați de atitudinea sfidătoare — în frunte cu luptătorul naționalist dela Botoșani d. dr. Haralambie Vasiliu, au cerut jidovilor ca imediat să se retragă din Mânăstire.

Jidovii, însă, refuzând să se retragă, creștinii s'au adresat Postului de jandarmi, cerând ca de îndată să se intre în legalitate.

Publicul românesc, a întors din drum, convoiul impertinent al iudei, îmbarcându-l în mașinele cu care venise.

Șeful postului de jandarmi, pl. Panaitescu, somat atât de călugării, cât și de vizitatori să ordone jidanilor să plece și aplicând regulamentul Mânăstirilor, s'a conformat și, în consecință, jidanii au fost nevoiți să se îndrepte spre Piatra Neamț.

Bineînțeles că a doua zi, atât «Dimineața», cât și celelalte oficine jidovești, au protestat contra atitudinii șefului de post Panaitescu, care «terorizează vizitatorii pașnici» *dar nespecificând ce fel de vizitatori.*

După consumarea acestui fapt, publicul românesc, a ținut o adunare în incinta Mânăstirii și a hotărît ca, deacum înainte, niciun jidov să nu mai fie lăsat să intre în Mânăstire.

Vizitatorii dela Mânăstirea Agapia au luat imediat aceeași măsură.

Un memoriu către I. P. S. S. Nicodem

Vizitatorii tuturor Mânăstirilor din jud. Neamț, vor înainta I. P. S. S. Mitropolitului Nicodem un amplu memoriu, în care vor arăta și tuația reală și spiritul care domnește în rândul creștinilor, pe această dureroasă chestiune. Numeroase probe vor fi aduse la cunoștința Mitropolitului Nicodem, de modul cum înțeleg să se poarte iufții cari pătrund în Mânăstiri.

Jidanii, imediat ce intră în vre-o Mânăstire, încep să vorbească jidovește, se așează în preajma sfintelor noastre morminte și dau drumul patefoanelor, scuipă în toate direcțiile, scot fotografii de pe sfintele icoane, într'un cuvânt se comportă printr'o revoltătoare atitudine.

ALUNGAȚI PRETUTINDENI

Vestea măsurilor luate de vizitatorii Mânăstirilor Neamț, Varatec și Agapia, a făcut o profundă impresie în tot județul Neamț.

In special, lumea clerului a primit cu mare satisfacție această veste.

Sfinții călugări dela Mânăstirea din județul vecin Baia, încurajați și sprijiniți de săteni, au hotărât să procedeze la fel.

Românii din jud. Baia nu mai pot tolera ca Mânăstirea Probota unde se odihnește Petru Rareș, cea dela Slatina unde este mormântul lui Vodă Lăpușneanu, Sft. Mânăstire Rășca și celelalte să mai fie profanate și batjocorite neîncetat de jidovi.

UN MARE SUCCES AL «BUNEI VESTIRI»

Măsura preconizată acum câteva săptămâni de «Buna Vestire», ca jidovii să fie împiedicați de a pătrunde în sfintele noastre Mânăstirii, se aplică astfel în Moldova de Nord.

In adevăr, de zece zile, de când s'a luat această decizie, niciun jidov n'a mai fost semnalat pe aci.

Jidovii, au înțeles că reacțiunea națională și creștină, este astăzi mai hotărîtă ca oricând.

Iar vizitatorii români-creștini, clerul și sătenii atât de naționaliști și credincioși aci, sunt deciși, ca oricând și prin orice mijloc, să împiedice repetarea unor sacrilegii, ce până mai eri, au constituit o gravă pată pe demnitatea noastră.

In curând sufletul românesc va fi din nou înălțat, va trăi intens viață românească și creștină.

Și aceasta, foarte curând, atunci când, în sfântă procesiune vom trece la fapte, ascultând pilda «Bunei Vestiri», și la poarta Mânăstirilor noastre, vom așeza tăblii pe care va fi scris:

INTRARA JIDOVILOR OPRITA!

Dem. Șuțu

Războiul din Extremul Orient

Expansiunea japoneză. Situația puterilor. Dreptul Japoniei la viață

Din ziua în care colosul Chinei a rupt cu tradiția milenară a imperiului introducând în locul regimului monarhic pe cel republican, această țară nu a cunoscut nici azi de bucurie, fiind în timp de 24 ani țara haosului, vasală, din punct de vedere economic puterilor mari.

Slăbită și divizată China a devenit «Mărul discordiei» în Extremul Orient, colț de pământ în care se încrucișează interesele tutulor marilor puteri.

Spre a se putea evita — fie pentru un timp — conflictul armat care a devenit azi, inevitabil, la începutul anului 1921 s'a încheiat între Japonii, Statele Unite, Franța și Marea Britanie un tratat denumit «Ințelegerea asupra Oceanului Pacific» a cărui scop era menținerea păcii: în acest colț de lume.

Acest tratat a fost încheiat pe termen de 10 ani cu drept de continuitate.

Cu un an în urmă în 1922 se încheie un alt tratat denumit «Tratatul celor 9 puteri», precum și altele două, care se refereau la păstrarea păcii și integrității Chinei.

Cu toate acestea în ziua de 19 Septembrie 1931 japonezii invadează Manciuria, anulând prin această acțiune toate datele privitoare la integritatea Chinei precum și pactul Briand Kelog.

DREPTUL JAPONIEI LA VIAȚA

Totuși Japonia avea dreptate. Pe când în insulele Oceanului Pacific

PRINȚUL KONOYA

se înghesuesc zeci de milioane japonezi care au nevoie de pământ, aer și hrana zilnică greu de căpătat, aproape de ei se găsesc teritorii sau extrem de slab populate, cum ar fi de exemplu Australia unde sunt deabia 2 locuitori la km. pătrat.

Poporul japonez își cere dreptul la viață, drept, care calcă în picioare toate convențiunile existente, convențiuni care nu puteau echilibra pentru mult timp, egalitatea între cei flămânzi, înghesuiți pe un petec de pământ și dominioanele pustii.

Expansiunea temporală spre China

Indiscutabil și China este suprapopulată, dar totuș având un teritoriu destul de întins, precum și-o organizațiune de stat care nu e departe de anarhie, a permis Japoniei care are nevoie de teritoriu să colonizeze — prin forța armei — o parte din surplusul său de populație care ajunge a fi de 350 suflete pe km. pătrat, în China de Nord, unde cu tot climatul puțin sănătos japonezul e obligat să accepte, — prin forța împrejurărilor, — să trăiască până în ziua când guvernul de la Tokio îi va putea oferi alte teritorii cu climatul ceva mai dulce.

NOILE EXPANSIUNI JAPONEZE

Japonia a fost prima care a călcat tratatele iscălite ocupând două provincii chinezești și anume: Manciuria și Yehol, creiând din prima un stat independent iar pe a doua ocupând-o manu militare.

Cei care credeau că ocupațiunea japoneză se va limita la aceste două provincii s-au înșelat, declarațiile generalului Araki în această privință fiind rezumat în următoarele cuvinte: Expansiunea Japoneză asupra continentului Asiatic, în special asupra teritoriului Chinei, e unica salvare a păcii în Extremul Orient» declarații care veneau să arate puterilor mari, că Japonia e nevoită să ocupe teritoriile Chinei numai spre a păstra pacea, în caz contrariu poporul japonez, putându-și formula, alte pretenții cum ar fi de exemplu, ocuparea Australiei.

Un alt general japonez, Sato fiind întrebat ce părere are în legătură cu expansiunea armatei în Asia a declarat: Manciuria, Mongalia, SIBERIA RASARITEANA reprezintă câmpul natural de activități japoneze.

PROBLEMA CELOR TREI PROVINCII, E PROBLEMA DE VIATA SAU MOARTE A JAPONIEI.

JAPONIA CONTRA STATELOR-UNITE

Fiind o țară insulară, lipsită de bogății naturale, Japonia e obligată a importa o mulțime de materii prime din străinătate, în special din India și China, a doua, cu cele patrusute de milioane locuitori, lipsită de industria reprezentând în acelaș timp, o vastă piață de desfacere a produselor industriale japoneze.

Dar această piață e contestată și de alte țări în special de Anglia și Statele Unite, care nu privesc cu ochi buni acapararea vechilor lor vaduri comerciale, fapt care va determina o intervenție Anglo-Americană în apele Pacificului.

U. R. S. S. ȘI CHINA

Dar, cea mai mare vină pentru desmembrarea Chinei o poartă—indiscutabil— Rusia Sovietică care prin diferite acțiuni exercitate în Nordul Chinei, a rupt țara în două lagăre incapabile să opună separate forța armata invaziei matematic pregătite a armatelor japoneze.

U. R. S. S. voește și va face tot posibilul ca armata Japoniei să ocupe o parte din teritoriul Chinei.

Care sunt motivele? Aci e strategia sovietică? Știind că Japonia nu poate fi învinsă la ea acasă.

U. R. S. S. va face tot posibilul ca armatele japoneze să intre cât mai adânc în teritoriul Chinei, Bolșevicii fiind siguri că finanțele japoneze nu vor rezista unui războI lung și că într'un asemenea războI trupele bolșevice ar putea cădea cu succes în spatele armatei nipone.

Aceste însă, nu uitați, sunt socotelile urmașilor acelora care au cunoscut Port-Artur-ul!

Interesele celor mari se încurcă în apele adânci a Pacificului, descurcarea lor fiind posibilă prin tun și mitralieră. Totuș Japonia se socotește arbitrul destinat să rezolve soarta țărilor și popoarelor din răsăritul Asiei.

Va reuși oare?

Paul Petzi

Judecarea procesului celor zece legionari din Cernăuți

— Punerea în libertate a șase dintre ei —

La Craiova s'a judecat eri un nou proces legionar.

Prin casare, a venit spre judecare în fața tribunalului militar al corpului I de armată, procesul celor zece studenți legionari din Cernăuți cari au fost judecați de tribunalul militar din acel oraș și condamnați, doi la câte doi ani închisoare, și opt la câte trei ani.

Fapta ce li se impută este că au bătut pe studentul Părășcanu, pentrucă acesta a insultat memoria conducătorilor legionari Ion Moța și Vasile Marin morți în Spania și a adus ofense d-lui general Cantacuzino și drapelului național.

Legionarii, cari sunt deținuți de 6 luni și jumătate, au fost aduși la Craiova în stare de arest. Ei au făcut cerere de punere în libertate, obligându-se să stea oricând la dispoziția autorităților, iar la data de 19 August, când este sorocit procesul, să fie prezenți în instanță.

Cererea de punere în libertate s'a judecat astăzi la tribunalul militar, în completul d-lor col. Popescu-Cetate președinte, lt.-col. Pleșoianu, maior Petrescu și căpitanii Rădulescu și Vlădescu, membri. Fotoliul ministerului public a fost ocupat de d. lt. col V. Gelep, prim procuror militar. Apărarea a fost susținută de d-nii avocați Mitiță Constantinescu, Gogu Adam Popescu și Alexandru Vergati.

După apelul acuzaților, s'a citit cererea de punere în libertate, cerere care vine pentru prima oară în fața tribunalului militar din Craiova. S'a ridicat o chestiune de ordin procedural.

Apărarea a cerut ca, potrivit prevederilor codului justiției militare, cel dintâi să pună concluzii reprezentantul ministerului public și numai după aceasta apărarea.

D. prim-procuror lt.-col. VASILE GELEP a combătut cererea.

Tribunalul deliberând, a admis ca să pună concluzii d. prim procuror militar.

D. lt.-col. GELEP a cerut respingerea cererii de punere în libertate.

D. av. VERGATI arată că organizația din care fac parte cei zece acuzați este legală. Nu activează contra siguranței și ordinei de stat, iar ei nu sunt niște haimanale ci sunt fruntași ai universității, cari s'au bucurat de aprecierile și laudele profesorilor lor.

Nu este cazul ca să fie menținuți arestați. Fapta lor nu este așa de gravă, ca să mai fie nevoie de deținerea lor.

Tribunalul potrivit art. 395 din c. j. m. nu este legat de prima sentință, care a fost casată.

Fapta acuzaților este un reflex spontan împotriva celor scrise de studentul Părășcanu, care dela 1930 este tot student, iar motivele cerute de lege pentru menținerea lor arestați, nu sunt întrunite.

Nu este vorba de un caz de gravitate excepțională. Nu există pericolul unei noui infracțiuni, nici pericolul de dispariție, întrucât respectul cuvântului de onoare este prima condiție în organizația lor și acuzații nu fug de pedeapsă dacă o merită, dar cer să li se lase timp ca să caute lumina cărții prin ținerea examenelor ce au de dat.

D. av. GOGU ADAM POPESCU expune în fapt delictul ce se impută inculpaților. D-sa demonstrează lipsa gravității faptului și a celorlalte elemente care să îndreptățească deținerea mai departe în prevenție a legionarilor. Expune fundamentul moral al mișcării legionare și spiritul național, în opoziție cu tendințele deșanțate ale mișcării de stânga, iudeo-comuniste. Analizează apoi în drept, situația celor zece legionari și evidențiază necesitatea liberării lor, ca un imperativ al unei morale naționaliste.

D. av. MITIȚA CONSTANTINESCU spune că este de acord cu concluziile d-lui procuror, dar nu în cazul de față. Arată că în congresul lor, avocații din țara românească în frunte cu d. Istrate Micescu, prețuind la adevărata ei valoare jertfa lui Moța și Marin, au suspendat lucrările păstrând momente de reculegege, ca un omagiu pentru acea jertfă.

Tribunalul intrând în deliberare, după o oră admite în parte cererea făcută, menținând arestați numai pe studenții Scarlat Cezar, Gh. Zelinschi, Liviu Vișan și Ion Nemțeanu.

Au fost puși în libertate: Toma Victor, Mardare Papinciuc, Valeriu Mateescu, Spiridon Jitianu, H. Bujorel și Andrei Mircea.

COR.

Inmormântarea Patriarhului Varnava

Guvernul n'a fost invitat la înmormântare

BELGRAD 29 (Rador).— Agenția Havas anunță:

Azi are loc înmormântarea patriarhului Varnava.

Pentru membrii guvernului nu s'a fixat niciun loc la solemnitățile ce vor avea loc cu acest prilej.

Singurul ministru care va asista va fi generalul Marici, ministrul de războI.

Atmosfera este foarte încărcată. Un val de manifeste inundă orașul, atacând concordatul și guvernul.

M. S. Regele a părăsit Capitala Belgiei

BRUXELLES 28 (Rador). — M. S. Regele Carol II al României a părăsit capitala Belgiei, azi, la ora 13,5.

Suveranul a fost condus la gară de Regele Leopold și de Principele Charles.

O mulțime numeroasă, îngrămădită pe tot lungul parcursului, dela palat și până la gară, a ovaționat frenetic pe cei doi Suverani.

Pe peronul gării, se mai aflau și d-nii ministru Djuvara, consilier de legație Zarifopol, col. Potopeanu, înconjurați de personalul legației române.

SOSIREA LA ZURICH

ZUERICH 28 (Rador). — M. S. Regele Carol II al României a sosit la ora 20 la Zuerich, unde va rămâne până la sfârșitul săptămânii.

Prigoană împotriva legionarilor în județul Tutova

„Buna Vestire" confiscată

BARLAD, 29. — a reînceput prigoana contra legionarilor. In vederea apropiatelor alegeri generale partidul «Totul pentru Țară» din jud. Tutova depune o intensă activitate electorală.

Echipe de legionari cutreeră satele tutovene ducând cuvântul de mântuire al Căpitanului «România nouă legionară».

Zilele trecute însă o echipă de legionari a fost arestată în com. Vinderei. Echipa legionară de sub conducerea studentului Gh. Pârgaru avea ca material de propagandă publicațiile legionare «Buna Vestire», «Insemnări Sociologice», «Libertatea», fotografiile eroilor mucenici Moța și Marin, etc. Aceasta echipă în com. Vinderei a fost arestată de către șeful de post și notarul comunei.

Publicațiile legionare au fost declarate subversive și confiscate. Apoi echipa a fost adusă pe jos din post în post până la legiunea de jandarmi din Bârlad, unde a fost pusă în libertate.

Intrebăm pe d. ministru de interne ce măsuri ia împotriva subalternilor săi care în mod abuziv au arestat echipa de legionari și a confiscat publicații trecute prin cenzură și care au libertate circulatorie.

Sau se repetă 1933?

MIRCEA GROSSU

SPORT

Iarăşi banda lui Platko

Pro domo

N'am obiceiul să scriu despre mine şi nici nu-mi place să se vorbească sau să se scrie pe socoteala mea, chiar dacă cele scrise sau spuse ar fi numai laude.

Iată deci în lunga mea carieră de gazetar sportiv am evitat monologul la persoana întâia, căutând să-mi strecor impresiile într'o formă cât mai impersonală [illegible]

[illegible]

Dar dacă am trecut cu vederea laudele care mi s'au adus, în schimb n'am rămas niciodată dator calomniatorilor. [illegible] Virgil Economu [illegible]

[illegible] Platko [illegible]

Pe ordinea de zi era cazul Platko. [illegible]

[illegible] Buna Vestire [illegible] Platko [illegible]

[illegible] d-lui Eladescu, vicepreşedintele Venusului. [illegible]

[illegible]

Cu d. Eladescu sunt prieten. [illegible]

[illegible] omenii lui Platko. Socotiţi şi [illegible] tuaţia aceasta.

Şi dacă eşti omul de casă al lui Platko, este normal să crezi şi despre alţii că se scaldă în ape asemănătoare.

Până una, alta, numai atât.

Cer iertare cititorilor că le-am răpit timpul cu rândurile de mai sus şi-i rog să mă scuze că nu pot da numele omului despre care am vorbit, fiindcă face parte dintr'un corp social faţă de care am toată stima. Ii dau însă ocazia să se arate singur şi să spună în public ce are de spus.

Virgil Popescu

Carnet

FRAMANTARI LA F. R. F. A.

Ultimele hotărâri ale consiliului federal au avut darul să sdruncine liniştea de până acum a federaţiei de football. Oficialii, mai guralivi chiar decât gazetele, desbat pe toate feţele noile reforme şi ezită să ia vreo hotărâre suplimentară.

In coloanele noastre noi am analizat obiectiv noua formulă a campionatului naţional, arătându-i şi părţile bune şi părţile rele.

In schimb am considerat definitive hotărârile consiliului federal.

Oficialii trebue să se aşeze pe aceeaş poziţie. Este nevoe ca noua formulă să dureze cel puţin doi ani, adică atâta cât a hotărât şi consiliul federal, fiindcă, indiscutabil, ea va da şi roade bune, printre care se întrevede în primul rând reamatorizarea footballului nostru şi crearea de noi centre româneşti.

Şi-apoi, dacă înşişi federalii caută să întărească ideia de provizorat a hotărârilor, se duce dracului şi bruma de prestigiu pe care îl mai are F. R. F. A.

CAMPIONATUL DISTRICTUAL BUCUREŞTEAN

In urma hotărîrii luate de Districtul Bucureşti, campionatul districtual va reîncepe la 12 Septembrie. Hotărîrea este determinată de ocuparea datelor de până atunci de către matchurile pentru Cupa României.

Intîrzierea campionatului districtual are însă şi un inconvenient. In general matchurile pentru acest campionat se dispută pe terenuri nu de cea mai bună calitate, pe care le desfundă ploaia cea mai uşoară. Şi cum în toamna aceasta F.R.F.A. a reţinut cam multe date pentru matchurile internaţionale, cînd se întrerupe şi activitatea districtuală, avem toate şansele ca matchurile districtuale să se prelungească până târziu în iarnă.

Deaceea ar fi bine ca aceste matchuri să fie programate şi în zilele de sărbătoare din cursul săptămânii.

IAR TOMA AUREL

Nu ştim dacă vreun boxeur din continentul nou sau vechiu a avut o soartă mai haină decât a bietului nostru Toma Aurel.

In ţară i s'au făcut greutăţi peste greutăţi. Ajuns campion european, a dat la Paris peste o şleahtă de escroci şi peste propria lui naivitate.

In America a fost victima gangsterilor dela Madison Square.

Reîntors în Europa, a dat peste vechii excroci.

Acum este vorba să plece din nou în America, unde, cu siguranţă, îşi va întâlni vechile cunoştinţe.

Şi în tot acest timp Toma Aurel îşi va rupe pumnii şi măselele, iar profitorii îşi vor umple pungile.

Nu se găseşte vreun român de inimă care să-l ajute pe bietul Toma Aurel, chiar dacă el este vinovatul principal?

DECE AU REFUZAT?

Se ştie că Bucureştii vor găzdui în toamna aceasta balcaniada atletică. Se mai ştie că atletismul nu prea pasionează publicul bucureştean. Se prevede deci un serios deficit financiar.

O întâmplare fericită face ca începerea balcaniadei atletice să coincidă cu un eventual match de football România B. — Jugoslavia B.

F. R. F. A. a propus federaţiei de atletism să regizeze ea acest match, din ale cărui venituri sigure să micşoreze deficitul. Insă F. R. A. a refuzat pe motiv că prima zi a jocurilor balcanice cuprinde prea multe probe atletice, aşa că nu mai este loc şi pentru amintitul joc de football.

Credem că F. R. A. a făcut o mare greşeală. Chiar dacă ar fi prelungit jocurile balcanice cu încă o zi, cheltuelile acelei zile ar fi fost cu mult mai mici decât veniturile pe care le-ar fi adus footballul din prima zi.

Unde mai pui că jugoslavii ar fi avut dublu motiv să vină la Bucureşti. (E vorba de public).

AVEM HAND-BALL?

Federaţia română de hand-ball a strălucit anul acesta printr'o exemplară lipsă de activitate. Intrucât nu s'au programat până în Iulie matchurile de campionat, grupările bucureştene s'au desfiinţat rând pe rând, ne mai rămânând până în cele din urmă decât două, Viforul Dacia şi C. F. R. Iar când s'a programat matchul dintre supravieţuitoare, C. F. R. a declarat pe bună dreptate — că nu se poate prezenta deoarece jucătorii sunt plecaţi în vilegiatură.

Este trist că liga de sud a federaţiei de hand-ball nu este mai activă într'un sport în care străinii, în special saşii din Ardeal, ne depăşesc cu mult.

CASA DE PE JEPI

Aţi văzut în numărul nostru de ieri casa de pe Jepi a Clubului Carpatin român. Pentru a o termina, bravii constructori mai au nevoe de o sută de mii de lei, chiar cu împrumut.

Cine-i ne dă?

Şi o rectificare: Cabana se cheamă «BRAF» (nu «Brad» cum a apărut din eroare).

Turul Franţei

Retrospecţiuni

Lapebie, eroul naţional al Franţei

Clasica alergare, Turul Franţei, a revenit francezului LAPEBIE. Din 1934, anul în care Antonin Magne reedită a doua sa victorie în marele „Tur" şi până în acest an, adică într'un interval de 2 ani, proba a revenit individual belgienilor Romain Maes şi Silvère Maes. Toate eforturile francezilor de a rezista belgienilor n'au dat nici un rezultat. Este adevărat că în 1935, Antonin Magne în mare formă a trebuit să abandoneze şi în 1936 tot Magne nu s'a putut clasa de cât al 2-lea şi la o nimica de Silvère Maes.

Anul acesta după [illegible] donul lui Archambaud (ne)justificat) şi al lui Speicher, toate speranţele francezilor de a cuceri al 31-lea tur se spulberaseră. Şi atunci, ca un adevărat erou legendar apare — ca salvator al prestigiului francez — Roger Lapèbie.

Roger Lapèbie...

Aci dearândul în echipa Franţei nu era considerat decât *bun pentru a ajuta pe leader*. E adevărat că pe atunci nu era înzestrat decât cu o mare rezistenţă şi un sprint nefertător. Şi acum, la al 31-lea Tur, când totul părea pierdut, Lapèbie, descătuşat de eternele sale obligaţii, şi-a dat la iveală vastele sale resurse atletice.

A fost magnific. A fost superb prin tot ceace a realizat. S'a dovedit egal de bun la şes, în postură de căţărător, la sprint.

Pentru a ne da mai bine seama de modul cum şi-a însuşit Roger primul loc al Turului Franţei, vom schiţa în linii generale filmul cursei, urmărind pe Lapèbie celorlalţi leaderi care s'au succedat până în etapa a 16-a.

In prima etapă (Paris-Lille) Lapèbie se clasează al 12-lea, leader fiind Majerus.

In a II-a etapă (Lille-Charleville) Lapèbie sultă în locul al 7-lea, leader fiind tot Majerus.

In etapele III, IV, V, Lapèbie îşi păstrează poziţia în clasamentul general. Tricoul galben îşi schimbă stăpânul. Etapa III-a îl poartă Kint iar între IV-a îl îmbracă Bautz, pentru a nu-l ceda decât italianului Bartali (etapa VII-a).

In etapa VI (Genève-Aix) din cauza unei căzături, în care se alege cu câteva serioase răni, Lapèbie coboară la locul al 11-lea, întârzierea lui faţă de leaderul german Bautz fiind de 28'45".

Se credea că simpaticul „Roger" nu se mai putea recupera. Eroare. Căci începând din etapa VII-a Lapèbie are o puternică revenire. In această etapă tricoul galben este îmbrăcat de italianul Bartali, revelaţia primelor etape.

Şi în etapa IX-a când belgianul S. Maes preia conducerea în clasamentul general, Roger Lapèbie printr'o formidabilă revenire se clasează al 3-lea la numai 1'22" de leader.

A te scoborî de 28'45" la 1'22" nu e tocmai uşor. Ei bine, acest lucru la realizat extraordinarul de până acum, Roger Lapèbie.

In etapa IX-a Lapèbie avansează cu încă un loc, fiind la imediată apropiere de marele său rival, Silvère Maes.

Poziţia aceasta şi-o menţine până în etapa XVI-a când echipa Belgiei se retrage.

A produs o adevărată panică abandonul în massă a belgienilor. Motivul? Maes dându-şi seama că partida e pierdută, el posedând o condiţie fizică şubredă, pe când rivalul său, francezul Lapèbie radia de sănătate, a preferat să abandoneze de cât să se lase învins. A fost un gest nesportiv, căci argumentele sale aduse în sprijinul abandonului erau puerile. A te retrage pentrucă comisarul turului te-a penalizat cu 15 sec. (notaţi 15 sec.!) arată făţiş netemeinicia abandonului. Chiar dacă acest abandon n'ar fi survenit, Roger Lapèbie trebuia să câştige până la cele din urmă. Căci, incontestabil francezul a fost superior tuturor concurenţilor.

ROGER LAPEBIE A MERITAT VICTORIA!

Succesul României la cmpionatul mondial de sabie

Rezultatele turului final la campionatul mondial de spadă sunt următoarele:

I. etapă: Ungaria — România 12:4.

Italia — Germania 11:5.

II. etapă: Italia — România 13:3.

Ungaria — Germania 14:2.

III. etapa: Ungaria—Italia 10:6.

Germania — România 9:7.

Astfel Ungaria a câştigat campionatul mondial, iar România s'a clasat a patra.

Ştiri aviatice din toată lumea

STATELE-UNITE

Cifra record a transporturilor aeriene

Societatea americană de transporturi aeriene «American Airlines» publică o cifră record pentru transporturile aeriene efectuate pe luna Iunie 1937: [illegible] pasageri cu plată, adică 1800 pasageri pe zi, rezultat care n'a fost încă niciodată atins, de nici o societate.

UNGARIA

Inaugurarea noului aerodrom «Budaors»

Din toate capitalele europene, numai Berlinul se putea mândri până azi cu un aerodrom imens în centrul oraşului. De curând însă a avut loc inaugurarea unui asemenea aerodrom la Budapesta.

Noul aeroport este instalat pe o întindere de 200 ha. şi înzestrat cu instalaţii [illegible] la cele mai moderne.

Medicii, Farmaciştii şi Chimiştii

cari doresc a pune bazele unui

LABORATOR LEGIONAR

de produse chimico-farmaceutice indigene, sunt rugaţi a-şi trimete adeziunile pe adresa

Inginer Horodniceanu
Str. Imprimeriei 3

Absolvenţii şcoalelor industriale au cerut concursul Camerei de muncă

O delegaţie a absolvenţilor şcolilor industriale s'a prezentat aseară d-lui Ilie P. Calciu, preşedintele Uniunii Camerilor de muncă, înmânându-i un memoriu cu doleanţele acestei categorii.

D. preşedinte Calciu le-a comunicat următoarele:

„Cunoaştem toate doleanţele dv. cari au fost cercetate cu multă atenţiune de către d. secretar general P. Alexandrescu Roman.

In opera pentru luminarea muncitorimii dv. ne veţi fi de mare ajutor.

De acela Camera de Muncă a hotărît să vă pună la dispoziţie un local pentru consfătuiri, să vă înlesnească organizarea în diferite fabrici.

Dvs. fiind în contact direct cu muncitorii şi ucenicii le puteţi da sfaturi şi îndrumări sănătoase.

Cunoştiinţele căpătate de dvs. în timpul învăţăturei le veţi împărtăşi şi acelora care n'au avut putinţa să se cultive.

Cu modul acesta muncitorimea, căpătând o îndrumare sănătoasă va fi abătută din calea mişcărilor anarhice, va munci cu dragoste, învăţând să-şi iubească ţara şi pe conducătorii ei.

Delegaţia a mulţumit d-lui preşedinte Calciu şi a declarat că toţi absolvenţii cu dragoste de ţară se vor pune la dispoziţia Camerei de muncă.

Povestea unui laborator de filme al Statului şi viaţa de basm şi îmbogăţire a ovreiului Isidor Posmantirer

Ne-am propus să scoatem la lumină pe toţi bandiţii cari au furat Statul cu zeci şi sute de milioane de lei anual. Şi acum retraşi în palatele ridicate cu milioanele prădate îşi consumă în tihnă prăzile şi probabil pregătind alte incursiuni pe trupul secătuit şi sângerând de mizerie al ţării.

Reluăm deci, firul afacerii societăţii de filme «Ciro-film», în capul căreia se găseşte ovreiul Isidor Posmantirer dimpreună cu alţii, — unii chiar destul de cunoscuţi.

Vom depăna aici, toată evoluţia întru escrocherie a lui Isidor Posmantirer.

Astfel, vom afla cum s'a scurs viaţa extraordinar de zbuciumată a acestui pistruiat care din fotograf ambulant se pomeneşte expert technic şi, — apoi navigând pe Stixul afacerilor de proporţii cageriene, — ajunge înfârşit la limanul lui «Ciro-film» unde face un scurt popas într'un somptuos palat aproape de Mogoşoaia, care nu preţueşte mai puţin de trei zeci de milioane lei.

După o muncă titanică ovreiul Isidor Posmantirer are dreptul la o lecuţă de odihnă.

Noi n'avem de gând să-i turburăm liniştea. Dimpotrivă suntem hotărîţi să-i mai înlesnim un loc de recreaţie...

POVESTEA UNUI LABORATOR DE FILME AL STATULUI

Direcţiei Educaţiei Poporului înfiinţată în 1929 de către scriitorul Liviu Rebreanu, a instalat în 1930 un laborator cinematografic, înzestrat cu aparate de luat vederi. Statul a investit pentru instalarea acestui laborator un capital de peste 4.000.000 lei.

S'a mai alocat apoi încă o sumă de lei 1.200.000 cu care s'a cumpărat un post dublu de aparate sonore de proecţie, în scopul cenzurărei filmelor în acel laborator. Până atunci direcţia Educaţiei Poporului depondea de Ministerul Muncii şi Sănătăţii.

Mai târziu, direcţia Educaţiei Poporului a trecut la preşidenţia consiliului de miniştri.

Noua stăpânire a numit ca expert technic al laboratorului de filme pe ovreiul Isidor Posmantirer.

Astfel a fost ucisă orice posibilitate de realizare a unui film curat românesc. Iar technicienii noştri au fost trimişi pentru nu ştiu cât timp la plimbare.

Nu mult după isprava cu numirea technicianului pistruiat, intervine un alt fapt care curmă definitiv existenţa laboratorului de filme al Statului.

Fondurile destinate anual pentru întreţinerea şi folosirea pentru propagandă naţională a acestui laborator, au fost tăiate din bugetul Statului, iar laboratorul cu toate instalaţiile au rămas în stăpânirea ovreiului Isidor Posmantirer care l-a exploatat în folosul său personal, realizând încasări de peste 10 milioane lei anual.

In B-dul Elisabeta No. 39, unde se afla acest laborator, ovreiul Isidor Posmantirer, ca nu cumva să fie turburat de autorităţile fiscale şi-a pus o firmă cu titlu: *«Preşidenţia consiliului de miniştri, serviciul cenzurării filmelor»*. Hoţia a fost pregătită în amănunt, până şi cu ştampilele necesare cu această titulatură. Acolo, casele de filme, prezintă filmele pentru cenzurare. Şi pentru anumite înlesniri ce li se fac, sau li se promit de către pistruiatul Posmantirer, casele de filme sunt obligate ca imprimarea pe filme a titlurilor în limbile română, germană şi maghiară să fie făcute în acest laborator care poartă numele de *«Leryk»*. Anual se execută peste treipatru sute de titluri de filme. Cum pentru fiecare metru de titlu se plăteşte câte 25 lei, ovreiul încasează peste 5 milioane anual. La suma aceasta nu e supus nici unui impozit.

In acest laborator s'au executat până în anul trecut pentru ministere, alte autorităţi şi particulari diferite filme de serbări, festivităţi, complectări de vederi din ţară în scopul propagandei naţionale, reclame etc. pentru care iarăşi încasa sute de mii de lei din fondul naţional.

Până la 14 Februarie 1934 pistruiatul Isidor Posmantirer, elibera chitanţele de primirea banilor pentru furniturile executate, cu titulatura: «Direcţia Educaţiei Poporului, secţia foto-cinematografică Bucureşti, B-dul Elisabeta 39», iar dela 15 Februarie 1934 elibera chitanţele cu antetul: «Tudor Posmantir, laborator cinografic, Bucureşti, B-dul Elisabeta 39». Simţind că va fi prins în «exerciţiul funcţiunii» de escroc, a mutat o parte din laborator tot în B-dul Elisabeta Nr. 36—38.

PANA UNDE A MERS INDRAZNEALA PISTRUIATULUI

Anul trecut Isidor Posmantirer, plecând la Paris, face să apară în «Cinematographie Francaise» cu No. 898 din 18 Ianuarie 1936 următoarea informaţie:

«On nous apprend également de Bukarest que le Gouvernement de la Roumanie a décidé la construction d'un important studio de prise de vues. M. Tudor Posmantir, envoyé par le Gouvernement Roumain, vient de séjourner à Paris, où il a étudié le plus récent matériel d'éclairage de prise de vues et de tirage».

Mulţumit de succesul obţinut, — pistruiatul ambasador se întoarce în ţară unde pune la cale cum să-şi schimbe părul, adică firma escrocheriilor. Şi neobositul cagerist îşi găseşte o altă blană. In *Monitorul Oficial* partea a 2-a No. 48 din 27 Februarie 1936 se publică înfiinţarea unei societăţi denumită «Ciro film» din Bucureşti de către ovreiul Isidor Posmantir, în tovărăşia d-lui Nicolae Vlădoianu fost şeful serviciului de cenzurarea filmelor de pe lângă ministerul de interne. Apoi se publică în gazeta «Cinema» No. 303 din 1936 şi altele că a luat fiinţă societatea «Ciro film» care are în proiect înfiinţarea unei mari instalaţiuni de filme care în curând vor fi gata.

Mihail Cosma

(Continuare în No. de mâine).

Excursia inginerilor români la Paris

Asociaţia Generală a Inginerilor din România a organizat între 18 Septembrie şi 3 Octombrie a. c., o excursie la Paris în vederea expoziţiei internaţionale, precum şi spre a întoarce vizita inginerilor francezi cari ne-au vizitat ţara anul trecut.

Cu această ocazie, AGIR-ul va participa şi la Congresul internaţional al inginerilor, ce se va ţine la Paris între 26—29 Septembrie a. c.

Itinerariul şi cnditiile de participare, care sunt dintre cele mai avantajoase — AGIR-ul luând măsuri ca inginerii să facă excursia în condiţii cât mai confortabile — se pot vedea la Sediul Asociaţiei, B-dul Tache Ionescu 31, zilnic între orele 10-12 şi 18-20.

Termenul de înscriere s'a prelungit până la 5 August a. c., dată după care nu se va mai admite absolut nici o nouă înscriere, urmând ca după această dată să se facă formalităţile pentru valută, passeport, vize, etc.

Un atentat asupra şcoalei româneşti

In sect. IV Verde primăria autoriză pe sectanţi să-şi construiască templu în curtea şcoalei primare de stat

D. Ioe P. David, directorul Şcoalei primare de stat depe Bd. Basarab 52—54, ne relatează cele ce urmează:

La No. 56 Bd. Basarab, în clădirea atelierului unei socetăţi, baptiştii şi-au instalat un templu, vecin cu donaţiunea «Elena Colonel Ciovică», unde Primăria Sect. IV Verde construeşte o şcoală primară model şi cu internat. La distanţă de 1 m. se află templul baptist. Cu baptiştii donatorii avuseseră dese procese pe motiv de tulburare de linişte şi de nerespectare a regulamentului de construcţii de imobile, care prevede o distanţă minimă de 5 m.

Recent, baptiştii cumpără terenul pe care fusese atelierul şi cer autorizaţie dela «Serv. Arhitecturii» a Primăriei Sect IV Verde, de a repara atelierul (templul) şi de a-l mări ridicându-i un etaj.

Primăria n'a făcut cercetări la faţa locului dar a referat favorabil către «Comisia Centrală a Municipiului», care aprobă modificările cerute de sectanţi, cu condiţia ca etajul să fie cu 5 m. distanţă de vecini.

Delegaţia permanentă a Sect. IV înarmează pe sectanţi cu autorizaţie deşi aceştia începuseră renovările cu trei luni înainte fără a mai construi etajul, dar spărgând peretele dinspre Şcoala de stat au deschis 7 ferestre foarte mari, cari să le dea lumină şi vedere baptiştilor, dar care perspectivă de sigur că va strica atât de mult sufletele copilaşilor din internat, prin zilnicile coruri, sfaturi, adunări, — spectacole şi ritual de alt cult ce se vor desfăşura în templul sectant şi care acte, baptiştii ţin să se facă în văzul copiilor susceptibili de orice emoţii şi cunoştinţi noui, spre a-i capta pentru îngroşarea rândurilor gloatei lor.

La toate insistenţele d. David, directorul şcoalei şi eforul aşezământului cultural românesc «Elena Colonel Ciovică», Primăria i-a răspuns că, faptul cu autorizaţiunea fiind consumat, nu se mai poate reveni.

Adică, se poate ca generaţii întregi de copilaşi români să-i pierdem din mijlocul sufletului românesc, pentrucă Primăria de Verde nu şi-a dat seama de fenomenul distrugător al sectanţilor, atunci când şi-a dat adesiunea de construcţie, sau că alte interese i-a silit pe d-nii edili să dea acea autorizaţiune de destrămarea neamului românesc?

La acţiunea pornită de către d. David, e necesar să se sesizeze şi ministerul educaţiei naţionale şi al cultelor. Mai mult: orice inimă românească trebue să bată unison cu lupta ce-a deschis-o d. David împotriva acestor «lupi evangheliei, îmbrăcaţi în piei de oaie.

Dacă răul acesta nu se va îndrepta cât mai este timp până la deschiderea şcoliior, desigur că vom reveni cu amănunte noui şi ample.

O nedreptate strigătoare la cer

Unui preot i se ia salariul pe două luni, fiindcă n'a scos pe legionari din biserică

In fruntaşa comună grănicerească Josenii Bărgăului, judeţul Năsăud, păstoreşte cu mult duh misionar harnicul preot Augustin Pop. A întemeiat în sat un cămin cultural, a organizat un cor care a cântat şi la sfinţirea bisericii din Sângeorz-Băi, unde a fost admirat de publicul ascultător. Răspândeşte în sat cărţi religioase şi istorice, e un adevărat patriarh cultural al satului său, iubit de poporul pe care-l păstoreşte.

Iată ce i s'a întâmplat cucernicului preot:

Intr'o Duminecă au mers la biserica din Josenii Bărgăului un grup de legionari şi, cu multă evlavie au îngenunchiat în faţa Sfântului Altar şi au cântat din tot sufletul «Cu noi este Dumnezeu».

Domnul Plutonier din sat, supărat pe harnicul preot a făcut raport la minister, că Părintele Augustin Pop a oficiat o «liturghie gardistă, cu scop politic».

Ministerul, fără a ordona ancheta, fără a cere părerea autorităţii bisericeşti, fără a cere preotului o declaraţie despre acuza ce i-se aduce, a ordonat să i-se reţină leafa pe două luni.

Sărmanului preot, devotat cauzei sfinte, i-se ia leafa pe două luni, deşi e nevinovat. In povăţuirile din Liturghie, se spune că preotul n'are voie să scoată pe nimeni din biserică (nici pe eretici, nici pe schismatici, nici pe cei nebotezaţi). **Cum era să dea afară un grup de creştini evlavioşi, numai fiindcă acel grup face parte dintr'o organizaţie neagreată de guvern?**

Preotul era la cea mai importantă parte a Sf. Liturghii. In acest timp preotul nu are voie să iasă din Sf. Altar chiar dacă ar veni duşmanii să-l ucidă. Dar desigur, acestea sunt subtilităţi pe cari nu e nevoie să le ştie un ministru chiar când el se intitulează al cultelor...

P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan al Clujului, luând la cunoştiinţă de cele întâmplate preotului Augustin Pop, pentrucă a oficiat «Liturghia gardistă» şi n'a dat afară pe legionari din biserică, a făcut raport ministerului, cerând să se revină asupra măsurii luate cu totala neglijare a autorităţii bisericeşti.

In raport, P. S. Sa, spune că părintele Augustin Pop n'a greşit cu nimic, iar dacă aceace a făcut el, e greşală, atunci au greşit toţi preoţii.

Ministerul, nu numai că n'a revenit dar nici n'a răspuns P. S. Episcop Nicolae Colan.

Cu alte cuvinte s'a lăsat sezisat de un plutonier şi nici n'a răspuns unui Episcop al Ţării. Acest fapt e o palmă nemeritată dată bisericii ortodoxe din capitala Ardealului, biserică pe care d. ministru o consideră mai puţin demnă decât raportul unui plutonier.

DR. M. O.

Mai rău ca pe vremea fanarioţilor

Abia ţinându-şi sufletul ca să nu-i plesnească pieptul, ne-am pomenit aseară la redacţie cu un tânăr funcţionar, scăpat prin fugă — ca glonţele din puşcă — dela Regiunea V silvică, escaladând fereastra ca să nu-l omoare inginerul *Stelian Calotescu*, sub-dir. la acea Regiune (C. A. P. S.)

Funcţionarul se numeşte *Manole Popa*. E student, cap de familie — având în grijă soţia, mamă, frate, etc. Om cu multe greutăţi. Bolnav de piept şi sub tratament. Eminent funcţionar diurnist din 1934 şi recent propus de către d. ing. silv. Predescu pentru încadrare în buget.

Era cu hainele pătate de sânge, faţa umflată, gâtul şi ceafa însângerate. Cu fire de păr smulse depe cap, iar beregata vânătă. Scotea câte un oftat sacadat, semn că a fost crunt lovit în piept şi coaste...

Ieri dimineaţă pela orele 9, inginerul silvic *Ion S. H. Popovici* dela acelaş serviciu — după vreo 6 zile şi nopţi de chef — îi pretinde tânărului Popa să presteze serviciu şi după amiază (deci în afară de orele regulamentare), la care pretenţiune îi răspunde că pe lângă că nu e în spiritul regulamentelor, dar e şi bolnav, având neapărată nevoe de tratament, pe care l-a neglijat până acuma tocmai din pricină că făcea şi acest serviciu ilegal de după amiază. Ambii, însoţiţi şi de inginerul *Diomid Ceban* [illegible] se înfăţişează sub-directorului regiunei ing. silvic *Stelian Calotescu*, care nu-i permite tânărului funcţionar să vorbească, ci îl ia la bătae cu pumnii şi picioarele, îl trânteşte la pământ, îl loveşte cu picioarele peste cap, piept, coaste, îl strânge beregata până îl învineţeşte şi tânărul rămâne cu părul în mâna fiarei ca în vremuri de prigoană păgână împotriva mucenicilor creştini.

De trei ori l-a bătut aşa de crunt, apoi l-a sechestrat în birou sub paza ing. Popovici şi a cameristului *Ivan Vasilcu*, de sub paza cărora a scăpat pe fereastră lăsându-şi haina zălog. Natural, el s'aşteaptă la sancţiuni aspre. Nu-şi face lupul singur dreptate?

Călătoriţi la Constanţa şi Braşov cu trenurile automotoare - rapide

Maximum de confort
Maximum de viteză
Aer condiţionat şi temperatură agreabilă pe cele mai mari călduri.

Plecarea din Bucureşti spre Constanţa zilnic la ora 9.

Sosirea în Constanţa la ora 11.25

Plecarea din Constanţa la ora 21.40

Sosirea în Bucureşti la ora 24.

Plecarea din Bucureşti spre Braşov, zilnic la ora 16

Sosirea în Braşov la ora 18.24

Plecarea din Braşov la ora 21.45

Sosirea în Bucureşti la ora 0.21.

Să nu se speculeze regiunile cu recoltă deficitară

E necesar să se raționalizeze distribuția porumbului Inlăturarea intermediarilor

D. V. P. Sassu și „dreyfarnung" !

Ne aflăm în vremea când soarta recoltei agricole din anul acesta, este definitiv stabilită. De va mai ploua sau nu, precipitațiile acestea influențează atât de neinsemnat situația recoltei, încât, ceia ce avem până acuma, va și rămâne până la sfârșit. De o îmbunătățire nu mai poate fi vorba.

In acest an, avem o recoltă deficitară la porumb, fasole, mei, ovăz și orz.

Dar mai cu seamă porumbul, hrana de căpetenie a țăranului, nu s'a făcut deloc în unele regiuni ale țării, iar în celelalte unde s'a făcut, nu este îndeajuns ca să acopere decât cu multă greutate nevoile interne. De aceea a și fost prohibit dela export.

PLOAIA NU MAI POATE FI O NADEJDE

De aproape patru ani, d. V. P. Sassu, actualul ministru, s'a mulțumit — ce-ar fi putut face mai mult? — să stea cu ochii fixați în înălțimile cerului și să aștepte ploaia. Aceasta i-a fost singură nădejde.

Dacă astăzi regiunea de nord a Moldovei, continuă să fie bântuită de secetă, iar recolta de porumb e definitiv compromisă ca și în alte multe județe, ca Tutova, Covurlui, Fălciu, Cahul, Lăpușna și Vaslui — ah, județul d-lui Negurăl — ministerul de agricultură se mulțumește doar să ne indice prin comunicate pe vinovat: ploaia.

Cetit-a cineva vre'o măsură la care să se fi oprit d. Sassu, în timpul celor patru ani, pentru îmbunătățirea situațiilor din regiunile dificitare»

Că doar 1934, 1935 și 1936 au fost ani cu secetă parțială. Și totuși n'au dat nimic de gândit d-lui Sassu.

Intreaga măsură de felul cum a fost condus ministerul agriculturii, o dă faptul că nici până astăzi acest minister n'a făcut nimic pentru raționalizarea culturii de porumb.

Dacă toți trei anii din urmă au fost secetoși, dece barem, anul acesta nu s'a încercat «cultura de secetă» așa denumită «dreyfarnung» ? Desigur, d. Sassu va rămâne nănc, auzind de «dreyfarnung» și va aduna pe toți specialiștii ministerului de agricultură să-i explice și domniei sale cam ce-ar fi aia: raționalizarea culturii de porumb. Și s'ar putea întâmpla ca nici atunci să n'o înțeleagă și să susțină mai departe că «de așa ceva» nu-i nevoie!

Totuși vom căuta să-l facem, că barem, odată în viața domniei sale, să priceapă un lucru care privește prea mult ministerul ce d-sa îl conduce, dela justiție... Și pentru aceasta îi vom servi o explicație simplă, așa, ca s'o priceapă:

Am asistat acum vre'o trei săptămâni la discuția dintre doi agricultori din județul Ialomița — unul din județele unde nu s'a prea făcut porumb.

Era un țăran și un tânăr care, cu noștea — și aplicase chiar — cultura rațională a porumbului.

Țăranul se plângea că nu va avea anul acesta porumb.

Tânărul, dimpotrivă spunea că-i mulțumit de recolta porumbului deși și la el a căzut tot atâta ploaie cât și pe pământul țăranului.

Acesta din urmă, vădit contrariat, l-a întrebat cu necaz, *«Păi, ce-ai făcut d-ta de-ți merge bine porumbul»?*

— Eu, răspunse tânărul, l-am pus la adâncime. Dvs., obișnuiți să-l puneți la suprafață, fiindcă întârziați semănatul și vreți să răsară repede, ca să nu-l prindă ploile lui Septembrie necopt. In timpul celor 30 zile, adică între 20 Iulie și 14 August, când seceta e mai mare, porumbul dvs. însământat la suprafață nu poate rezista. In timp ce al meu, pus la o adâncime mai mare, pământul acolo își păstrează umiditatea și seceta nu-i dăunează».

Vedeți — d-le Sassu — că nu trebuie agățată nădejdea numai de ploaie și... paparude.

Guvernul trebuie să ia măsuri

Acum însă, când este cunoscută recolta porumbului, guvernul trebuie să ia urgent măsuri.

In primul rând e necesar să se calculeze cantitatea de porumb care s'a făcut și consumul obișnuit anual, pentrucă dela început să se facă o distribuire rațională, satisfăcându-se egal toate regiunile.

In al doilea rând să se trimeată fără întârziere autorităților județene dispoziții drastice privitoare la îndepărtarea din sate a jidanilor speculatori.

VIN INTERMEDIARII...

Așa numiții intermediari și-au și făcut apariția în regiunile unde s'a făcut porumb, angajând tot ce prisosește țăranului. In felul acesta regiunile unde nu s'a făcut porumbul nu vor mai putea fi aprovizionate — și e lesne de înțeles consecințele.

Toți jidanii să fie scoși din sate și obligați sub amenințarea unor aspre sancționări să renunțe la angajările făcute.

Este foarte adevărat că hotărârea de a fi prohibit porumbul la export e bună. Dânsa a produs consternare în rândul jidanilor intermediari, cari s'au văzut astfel lipsiți de cel mai lesnicios mijloc de a-și plasa porumbul angajat.

Rămâne însă ca guvernul să reziste «unor anumite presiuni» și să nu revină.

Și nu numai atât: Dar să interzică de-a ieși «pe cale particulară» porumbul din sate. Căci altfel, acești indezirabili intermediari vor depozita porumbul cumpărat și dacă nu-l vor putea trece peste hotare îl vor specula cum vor vrea.

Trebuie să se procedeze, imediat la măsuri preventive, la o proporțională distribuție a recoltei de porumb, căci, altfel, d. Guță Tătărescu, nu va avea să suporte numai păcatul de a fi încredințat cu atâta ușurință conducerea ministerului de agricultură barbișonului dela justiție, dar și ispășirea unei neiertate «gospodării» deficitare, ce ar duce la învrăjbirea populației înfometate.

Căci foamea nu cunoaște considerente...

VASILE MONARU

Lilica Bălănescu
Gică Georgescu
Logodiți
25 Iulie 1937, R.-Vâlcea

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce, Aparate și articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Pentru a fi bine serviți de serviciul nostru de expediție — rugăm pe domnii abonați ca la înoire de abonament, schimbare de adresă și orice reclamație să ne expedieze eticheta cu care primesc ziarul.

Prețurile articolelor alimentare

O NOUA ORDONANȚA A PRIMARIEI

In cursul zilei de eri primăria Capitalei a dat o nouă ordonanță privitoare la controlul prețurilor la articolele alimentare.

Toți comercianții de articole alimentare vor fi obligați să afișeze zilnic atât mercurialele cât și prețurile de desfacere a alimentelor. Prețurile de detail nu vor putea fi mai mari decât 30 la sută peste prețul prevăzut în mercuriale.

Aceste dispoziții se referă și le oltenii ambulanți.

Jidovismul național-țărăniștilor din Basarabia

Comuniștii dintre Prut și Nistru, inregimentați în organizațiile sioniste, activează sub steagul partidului național-țărănesc. O senzațională scrisoare deschisă, adresată organizației sioniste din Soroca

CHIȘINAU. — Socotesc că nu mai poate nimeni tăgădui, că «partidul de guvernământ», căruia, pe drept, i se spune «internațional țărănesc», a intrat în ultima fază a decăderii. Văduvit de popularitate — pentrucă massele țărănești, convinse că acest organism politic a devenit un instrument de manevră al Kahalului iudeo-comunist, au părăsit partidul și au trecut în organizațiunile de dreapta — frontul «statului țărănesc» a făcut cauză comună cu jidanii. Și, cum toți comuniștii sunt jidani și toți jidanii sunt comuniști, cadrele partidului, care a înscris cea mai rușinoasă pagină în istoria politicei românești, s'a pomenit prins în mrejele Kahalului — adică, înțelegeți, a ajuns să se miște pe linia Kominternului iudeo masonic.

Popularitatea dela 1928 s'a fărâmițat complect.

Totuși, pionerii blestematei minciuni internaționale, continuă să se agite, doar-doar vor putea să se salveze din mocirla propriilor lor păcate. Și, cu toate că se găsesc la sute de km. distanță de realitățile românești, «fruntașii» jidovescului organism politic au neobrăzarea să afirme, sus și tare, că numai ei (sic!) reprezintă interesele țărănimii românești...

Iată cum «marele partid de guvernământ» *a ajuns* — condus de agenții Kominternului, bineînțeles nu de capul nenorocitului Ion Mihalache — *să se așeze de-acurmezișul marelor comandamente naționale-românești.*

Oare așa de puternică este acțiunea arginților lui Iuda?

Năvala comuniștilor în partid. internațional-țărănesc

In general, partidul d-lui Ițic Mihalache — așa l'a botezat camaradul N. Bogdan, nu eu, — depărtându-se de cărările ce duc spre interesele românești, a devenit o șatră iudeo-comunistă, sub conducerea unui **Bulibașă** care răspunde la numele de **dr. N. Lupu** — conducerea supremă, se înțelege, o are, cum am spus, Kominternul.

Pe meleagurile Basarabiei, unde, organizația internațional țărănistă, dela înființare, a fost lagărul drojdiei sociale, în frunte cu faimosul **M. Zipstein**, a ajuns, în ultimul timp — adică de când s'au retras bieții țărani, amăgiți de demagogii lui Pan Halipapălapte — un adevărat **Soviet iudeo-comunist**.

Oamenii Moscovei — pleava tavernelor, — cari activau clandestin în «Blocul muncitoresc țărănesc», «Amicii U. R. S. S.», «Frontul antifascist», etc. precum și «jidovii ortodocși», membri activi ai celor peste 500 organizațiuni sioniste, au devenit, ca prin farmec, cei mai devotați membri în organizația internațional-țărănistă, de sub conducerea aceluiaș domn, cu înfățișare de monstru, Pan Halippa.

Și activează acești salariați ai Moscovei: Basarabia este împânată cu manifeste și broșuri — tipărite în țară, sau aduse de peste graniță — în care se preamărește... democrația — a se înțelege: comunismul — și, cu o doză de minciuni, se încearcă, din nou, captarea elementului sănătos din această parte a țării: TARANII!

ACTELE VORBEȘTE

O seamă de români, în frunte cu d. Pan Halippa, au cutezanța să afirme că noi — ziariștii ăștia de dreapta — ne dăm la ei, numai pentrucă avem alte credințe politice.

Nu este adevărat.

Totdeauna am scris, bazat pe constatările făcute la fața locului.

Dacă adevărul usturâ, nu eu sunt vinovat domnule Pantelimon!

Eu nu sunt pătimaș, ca scribii d-tale dela «Viața Basarabiei», cari, cu o sălbăticie fără limită, se năpustesc asupra unor români de bine, (calomniile debitate contra unor buni români, ca d-nii Const. Tomescu, Toma G. Bulat, etc. produc indignarea generală) numai pentrucă nu sunt național țărăniști...

Și, ca să vă dau încă o dovadă cât de jidoviți sunteți, domnilor internaționali țărăniști, reproduc scrisoarea deschisă adresată organizației sioniste din Soroca de către un sionist național-țărănist și publicată, spre intimidarea jidanilor în general, în jidoveasca gazetă «Viața Basarabiei» Nr. 1830 din 20 Iulie crt.:

DOCUMENTUL EDIFICATOR

«Domnule Președinte, *aflu că unii membri marcanți din organizația Dvs. candidează pe lista partidului național liberal în alegerile comunale din Soroca. Dureros dar semnificativ.*

Acum două săptămâni, o echipă de sioniști din care făceau parte și acești domni ce astăzi candidează pe listele liberale, colindau orașul, apelând la sentimentele de solidaritate ce ar trebui să existe în sânul populației evreești în sprijinirea acțiunei întreprinsă de organizația sionistă. V'ați adresat atunci tuturor sioniștilor susținând că sunteți o organizație apolitică și că interveniți numai acolo unde sunt în joc interese evreești. Au trecut două săptămâni și iată că faptele vin să «confirme» teza și «sinceritatea» tezei susținută de Dvs.

Sunt anumite fapte ce nu pot fi contestate. Poate fi contestată lupta și fără comparație în analele politicei dela noi pe care o duce partidul național-țărănesc pentru democrație și legalitate?

Se poate nega oare că interesele evreești se confundă cu lupta pentru democrație și legalitate?

Dvs. sunteți o organizație apolitică! Dar dacă interveniți acolo unde sunt în joc interese evreești nu credeți că ar fi cazul să acordați concursul dvs. tocmai organizației naț.-țărăniste?

Este poate de datoria dvs. să aduceți acest mic omagiu luptătorilor pentru democrație și dreptate (a se înțelege: luptătorii pentru intronarea regimului comunist în România N. R.).

... Opinia publică se va pronunța Meseriașii, salariștii, comercianții și intelectualii știu de partea cui este dreptatea. Ar fi dureros însă ca tocmai dvs. să fiți în desacord cu acei ce luptă pentru triumful democrației, în aceste alegeri principale și pe tărâm ideologic. **A. Masamed, avocat».**

*

Mai este oare nevoie de vre un comentariu? Nu! Oricine înțelege că, atât din întreaga activitate a internaționali țărăniștilor, cât și din scrisoarea avocatului jidan din Soroca, adresată ca un act de dojană organizației sioniste, interesele partidului d-lui Mihalache se confundă cu interesele jidanilor...

Sergiu Florescu

Fapte bucovinene

Culturalitate și faptă românească la Cernăuți

Cine își ostenește pasul înspre suburbiile Cernăuțului, uitate deseori într'o mizerie, edilitară de neînchipuit, găsește și fapte realizate prin voința unor oameni de inițiativă și cari nu preocupeseră nimic de îndată ce e vorba să ridice, cu orice preț moralul locului lor natal. Una din aceste suburbii e și Roșa-Stânca, situată în partea de apus a Cernăuțului, pe coline sterpe, refractare ori cărei culturi agricole sănătoase. Deși situația geografică ar indica și o situație săracă în înfățișarea acestei românești suburbii, totuși fapte și realizări de mare importanță pentru existența unui sat, dovedesc că există oameni cu vederi și planuri înalte, cari își dau seama de rolul lor în educarea sătenilor

Locuitorii acestei sfiorești suburbii, nebucurându-se ocupa intens cu agricultura din cauza infertilității solului, au îmbrățișat toate categoriile de meserii pentru a-și putea câștiga existența. Dar nici partea culturală și educativă nu e neglijată. Ba mai mult chiar, ea întrece prin fapte multe alte sate. Inițiatorul și susținătorul acestei culturalități de semnificație românească din Roșa-Stânca e d. Ștefan Bidnei. Datorită intransigenței d-sale, s'au realizat lucruri demne de toată admirația. Astfel, s'a clădit o impunătoare Casă națională, la care sătenii se adună în fiecare Duminică pentru a participa la diferitele serbări și șezători ce se organizează pentru ei, s'a înființat un cor excelent, care anul de-n rândul a desfășurat o activitate remarcabilă, organizând sub directa conducere a d-lui Șt. Bidnei diferite excursii de propagandă și de cunoaștere a frumuseților țării noastre; ajungând chiar să se producă sub bagheta d-lui Storosciuc în fața microfonului românesc. S'a procurat apoi un aparat de radio pentrucu ora sătenilor, cu întregul ei program educativ și distractiv, să fie ascultată și de acești bravi Români.

De curând s'a ridicat pe una din colinele cele mai frumoase o troiță de toată frumusețea, care domină întreaga priveliște a orașului Cernăuți.

Apoi diferite alte fapte de importanță economică, au dat suburbiei Roșa-Stânca, o înfățișare de sat românesc în plină și prodigioasă activitate. Fiindcă d. Șt. Bidnei tinde să dea acestei suburbii și o situație economică mulțumitoare, organizând pe meseriașii ei în așa fel încât să poată obține maximul de randament din folosirea muncii lor.

Modestia care-l caracterizează pe d. Șt. Bidnei așa de mult, se cuvine relevată. D-sa n'a căutat niciodată să facă zgomot în jurul personanei sale.

D. Ștefan Bidnei a lucrat și lucrează fără surle, iar roadele acestei binecuvântate munci pe ogorul culturalității noastre rurale se arată după fiecare zi. Și nu se putea ca să n'o subliniem aici.

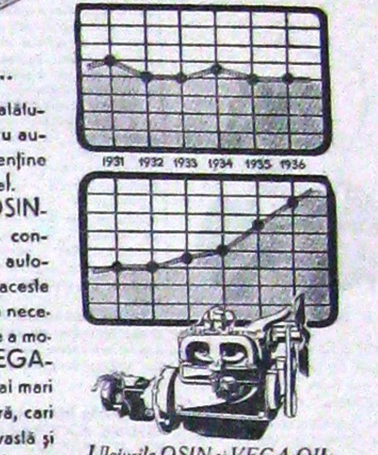
Asta, când suburbiile cernăuțene colcăie de politicieni veroși și șnapani.

George Drumur

VEGA OIL
OSIN OIL
OSIN-OIL VEGA-OIL
ULEIURILE ROMÂNEȘTI DE CALITATE SUPERIOARĂ

Faptele vorbesc...

Precum se vede din graficul alăturat, consumul de uleiuri pentru automobile, în România, se menține în ultimii 6 ani la aceiaș nivel.

Din contra, vânzările de OSIN-OIL și VEGA-OIL sunt în continuă creștere. Marea masă a automobiliștilor s'a convins că aceste uleiuri întrunesc toate calitățile necesare pentru o perfectă ungere a motorului. Uleiurile OSIN și VEGA-OIL sunt fabricate de cele mai mari și bine utilate rafinerii din țară, cari dispunând de o experiență vastă și de instalațiuni moderne, sunt în măsură a fabrica produse desăvârșite.

Uleiurile OSIN și VEGA-OIL se vând în ambalaje originale plombate, la toate stațiunile.

OSIN

Un nou regulament al piețelor din cuprinsul Capitalei

O comisie compusă din delegați ai municipiului, ai Camerei de comerț și ai ministerului de industrie și comerț, a întocmit un regulament interior al pieței centrale de zarzavaturi, fructe, pește și păsări, din câmpul Moșilor.

Dispozițiunile cuprinse în acest regulament sunt aplicabile tuturor piețelor din cuprinsul municipiului București.

Ședința delegației permanente a municipiului

Eri dimineață, la ora 10, delegația permanentă a primăriei Capitalei a ținut ședință sub președinția d-lui Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, asistat de primarii de sectoare.

S'a luat în discuție și ratificat lucrările U. C. B.-ului pentru predarea canalului dela Bilciurești.

Deasemenea au fost aprobate și planurile de sistematizare și modernizare a abatorului comunal, și s'a dat cuvenita deslegare pentru furnizarea materialelor necesare executării lucrărilor de pavaje.

Apoi, delegația a aprobat regulamentele financiare și bugetele comunelor suburbane.

Informațiuni

Mâine Vineri, la ora 10 dim., delegația permanentă a sectorului III Albastru ține ședință sub presidenția d-lui Dem. Anastasescu.

— — —

D. Const. Sescioreanu, președintele Uniunii Camerelor de agricultură și consilier tehnic cu atribuții ministeriale la ministerul agriculturii, a vizitat în zilele de 26 și 27 Iulie c., următoarele centre de motocultură:

In jud. Dolj: Smeeni și Segarcea; și com. Plopșor a Fundațiilor regale. In jud. Romanați: com. Dobrun, Drăghiceni, Olt-Brebeni. D-sa a mai inspectat: Camera de agricultură, școala de agricultură dela Drăghiceni, precum și centrele de agricultură dela Alimănești și Drăgănești.

———

Asociația Surorilor de caritate de războiu din România, aduce la cunoștința membrelor sale că ziua de 6 August va fi sărbătorită la Mărășești de către Federația Asociațiilor de foști luptători, din care fac parte și Asociația Surorilor de caritate. Membrele Asociației sunt rugate să ia parte în număr cât mai mare atât în costumul Asociației cu decorații și lentă tricoloră, iar cele care nu posedă uniformă în toaletă închisă și lentă tricoloră. Direcțiunea Generală C. F. R. a acordat o reducere de 75 la sută.

Informațiuni la sediul Asociației str. Dr. Felix, 72.

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare și Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. — Tel. 4-75/1

MAGAZINUL DE INCALȚAMINTE
Vasile Vasilescu
București, STR. CAROL No. 46
a mulțumit întotdeauna cerințele marelui și variatului public românesc din Capitală și Provincie cu serviciile sale
Aci se încalță studentul și sportivul, legionarul și premilitarul, bogatul și săracul — toată lumea care dorește să aibă o încălțăminte trainică lucrată cu mult gust și eftină.

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de ...)

Curier judiciar

ITIC, ISAC ALTERSOHN TERZIMANN

O veche zicătoare cuvântează: să nu-i spui hoțului hoț, că te taie. Jidanilor noștri să nu le zici jidani, că te dau în judecată pentru calomnie.

Știm că presa din țara noastră este țărcată sau cu perciuni și pistrui.

Și se mai știe că, unele demnități favorizează pe cât posibil în defavorul românilor aceste specimene.

E cazul de marele blestemat, prenume Ițic, Isac, Altersohn și Terzimann (e unul singur) care prin Dumnezeu știe ce mijloace a pus mâna pe un permis de călătorie pe c. f. r., deși are la activ un mare bagaj de insulte aduse armatei, dese încercări de a descredita autoritățile (scrie la «Dimineața» acest Ițic, Isac, Altersohn, Terzimann) și insulte grave aduse funcționarilor de stat, fapte pentru cari a suferit condamnările cuvenite.

Confratele I. Muche, a îndrăsnit să aducă la cunoștința publică activitatea lui Terzimann.

Dar, în loc să-și pună cenușă în cap și să intre în sinagogă, jidanul s'a adresat parchetului, reclamând pe d. Muche, că l-ar fi calomniat.

Dar, d. Muche a descris potlogăriile lui Terzimann și s'a trezit reclamat de către Ițic Altersohn

Cu această «ocaziune» au fost aduse la cunoștința Parchetului toate faptele jidanului calomniat.

Te-ai păcălit Ițic!

COLONISTUL ARE DREPT LA GLIE

D. Ion D. Mălciu, fost plotonier major reangajat, a fost împroprietărit în Dobrogea. După ce însă, a muncit trei ani de zile pământul nesupărat de nimeni, ministerul de resort a găsit de cuviință să ia omului pământul înapoi, pe motivul că d. Ion Matei a mai fost odată împroprietărit pe baza legii din 1913.

Curtea de apel din București S. I. s'a pronunțat eri asupra acțiunei în contencios, făcută de d. Matei, declarând ilegal actul ministerului, prin care cerea deposedarea d-lui Matei, de lotul acordat.

CUMPLITA DURERE

Gospodarul N. Maria Mateiu din Grădulești Cioc, a plecat acum vreo două săptămâni cu nevasta și fetița lor Lidia, la munca câmpului. Ajunși la câmp, și-au adăpostit fetița în vârstă de 3 luni, la umbra unui mărăcine. Și s'au apucat de treabă. Un muc de țigară a aprins iarba și mărăcinele.

Fetița a fost carbonizată. Zdrobiți de durere, oamenii s'au predat jandarmilor. Tribunalul a achitat pe imprudentul gospodar.

ULTIMA ORĂ

Guvernul își va prezenta demisia după 15 August

Problema reintregirii liberale. — S'a renunțat la sesiunea extraordinară a parlamentului

Cu cât ne apropiem de sfârșitul verii, cu atât se pune mai serios problema demisiei guvernului liberal. Cercurile apropiate primului ministru, dau ca sigură demisia guvernului, spre sfârșitul lunei Au-

D. DINU BRATIANU

gust. De altfel această demisie nu rezolvă și problema succesiunii. Și fiindcă așa va fi, este foarte probabil ca Factorul Constituțional, să nu avizeze asupra ei imediat. Intre demisia formală și cea virtuală a guvernului va trece un interval de timp. In această vreme se vor face tatonările și consultările. Perioada va fi foarte vie din punct de vedere politic.

PLANURI PENTRU VIITOARE GUVERNARE

Asupra oricăreia dintre formule, se va cădea de acord, este sigur că în viitorul guvern vor fi câteva locuri fixe, ale căror titluri nu vor face parte din partidul sau partidele cari vor forma guvernul.

Unul din aceste ministere va fi acel al poliției și siguranței statului, scindat din ministerul de interne care va rămâne nu mai cu partea administrativă comunală și județeană, oficiul de turism, cinematografele și statistica. Această nouă reformă în componența viitorului cabinet, va avea importanța ei, în privința păstrării ordinei în stat mai ales.

REINTREGIREA PARTIDULUI LIBERAL

Imediat după retragerea guvernului, între cele două tabere liberale, vor începe foarte serioase tratative pentru reintregirea cadrelor.

In această privință d. Gh. Brătianu, rămâne intransigent pe lângă vechiul d-sale punct de vedere, că o reintregire trebuie să se facă mai ales pe o bază morală foarte ridicată. Șeful georgiștilor nu va admite nici un compromis al ideii și tradiției liberale.

Dealtfel profesorul dela Iași, are în d. Dinu Brătianu un aliat foarte puternic care va lupta împreună cu d-sa pentru reintronarea ordinei și tradiției liberale, greu lovite de întreaga acțiune a grupului H.

Desigur că drumul regrupării liberale nu este deloc neted. Dar faptul rămâne în picioare, se vor face sforțări și dintr'o parte și din alta, pentru a se ajunge la vechea formațiune a partidului național liberal.

Asupra rezultatului concret al acestor tratative, nu putem anticipa nimic, rămânând numai să urmărim îndeaproape desfășurarea evenimentelor.

NU VOM MAI AVEA SESIUNE EXTRAORDINARA A PARLAMENTULUI

In legătură strictă cu rezolvarea demisiei pe care o va prezenta d. Gh. Tătărăscu, este și convocarea în sesiune extraordinară a parlamentului.

Corpurile legiuitoare trebue să ratifice toată activitatea guvernului dela închiderea parlamentului și până acum. Decretele legi trebuesc discutate și apoi aprobate.

Dar deoarece caracterul acestor decrete — în marea lor majoritate — nu este financiar, se crede că ele pot fi ratificate și de alt parlament. De aci renunțarea la convocarea parlamentului în sesiune extraordinară, cu obiect precis: ratificarea decretelor legi.

Rezolvându-se și acest diferent juridic, privitor la misiunea viitoarelor corpuri legiuitoare, se ușurează mult și constituirea, într'o dată cât mai apropiată a viitorului guvern.

Cum va fi format cabinetul de mâine, cui îi va

D. GEORGE BRATIANU

reveni sarcina constituirii lui, numai Factorul Constituțional pote decide.

Desigur o va face ținând seama de suflul țării manifestat atât de frumos pentru ideia națională, în ultimele alegeri județene și comunale.

D. Gherasi

ECOURI

D. ministru I. Inculeț, vice-președintele consiliului de miniștri, ne roagă să arătăm că d-sa n'a făcut nimănui, nici la Iași nici la București și nici în altă parte, vreo declarație cu privire la retragerea sau rămânerea guvernului mai departe la cârma statului.

ROMA, 29 (Rador). — Regele Italiei a primit azi pe d. Garcia Conde, ambasadorul guvernului din Salamanca, care i-a remis scrisorile de acreditare.

— Ministerul educației naționale a decis ca numirile la academiile teologice să se facă după aceleaș norme pentru toate numirile în învățământul superior și că dreptul de numire îl are numai ministerul, pe baza concursurilor ce se vor ține pentru ocuparea locurilor vacante.

Cercurile guvernamentale afirmă că d. Dinu Brătianu șeful partidului liberal va cere, în curând, să fie proclamat senator de drept d-sa împlinind 10 legislaturi.

Sâmbătă, 31 Iulie crt., se va ține adunarea generală a «Uniunii camerelor de agricultură», sub președinția d-lui C. Sescioreanu, consilierul tehnic al ministerului de agricultură.

D. Mircea Cancicov, ministrul finanțelor a hotărît avansarea d-lui ing. Petre Petrică, subdirector în ministerul de finanțe, ca director al vămilor, în locul d-lui Mircea Vulcănescu, care va rămâne director al datoriei Publice.

Decretul regal va apare zilele acestea.

Situația pe fronturile spaniole

Avioane sovietice la „guvernamentalii" din Valencia

SEVILLA, 28 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Generalul Queipo de Llano a declarat aseară la postul de radio naționalist că trupele naționaliste înaintează în sectorul Albarracin, unde au ocupat noui localități.

*

SALAMANCA, 28 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Comunicatul Marelui Cartier General naționalist anunță:

Pe frontul Aragon se continuă înaintarea trupelor naționaliste, cari au ocupat noui localități. Numele acestor localități nu sunt date însă de comunicat.

Pe frontul Madrid se continuă strângerea materialului de războiu părăsit de republicani în urma înfrângerii suferite în luptele din sectorul Brunete. Numeroși milițieni republicani continuă să treacă în rândurile naționaliștilor.

Pe celelalte fronturi nimic important de semnalat.

COMUTAREA PEDEPSEI LUI HEDILLA

SAINT JEAN DE LUZ, 28 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

D. Manuel Hedilla, fost șef provizoriu al Falangei Spaniole, condamnat la moarte pentru că s'a opus decretului generalului Franco de unificare a milițiilor naționaliste, a beneficiat de comutarea pedepsei în închisoare pe viață.

Se crede că această modificare a pedepsei s'a produs în urma intervenției ambasadorului Germaniei la Salamanca.

AVIOANE SOVIETICE

TOLEDO, 28 (Rador). — Agenția D. N. B. anunță că eri și azi au sburat pe deasupra orașului avioane guvernamentale de modele noui, de fabricație sovietică și americană.

Teroarea comunistă dela Madrid

Populația așteaptă salvarea dela generalul Franco

SAN SEBASTIAN 28 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Teroarea domnește la Madrid și situația generală din capitală pare să fie nesuferită, — după câte rezultă din povestirile făcute de mai mulți refugiați din capitală și reproduse de «Diario Vasco».

«In diferite puncte ale capitalei se pare că există vreo 83 de închisori clandestine, majoritatea subterane. Prizonierii din aceste închisori sunt lăsați aproape fără hrană. Numeroase femei care cereau pâine și predarea orașului se pare că au fost împușcate.

«Din Salamanca se anunță că guvernul naționalist a ordonat ca întreaga populație să suprime desertul odată pe săptămână, pentru a se contribui la opera de asistență a populației din Madrid, ce va fi întreprinsă după cucerirea orașului. Restricțiunea se va face în fiecare Luni, iar Vinerea se va mânca un fel unic de mâncare».

Presa italiană vestejește duplicitatea sovietică

ROMA 29 (Rador). — Redactorul diplomatic al Agenției Ștefani scrie:

«Adoptarea unei poziții intransigente de către delegatul sovietic în comitetul de neintervenție în chestiunea recunoașterii drepturilor de beligeranță și în chestiunea competenții comitetului de a hotărî în această privință este fără îndoială o gravă gafă diplomatică căci ea precizează responsabilitatea Moscovei în conflictul din Spania.

De aci înainte numai rămâne de știut decât dacă guvernul sovietic confirmă teza susținută de reprezentantul său la Londra. Dacă o va face el va dovedi în mod evident ceace este cunoscut de multă vreme: că Uniunea Sovietelor este favorabilă intervenției în conflictul din Spania și că ea are de gând să torpileze noul plan britanic».

Rezultatul anchetei atentatului împotriva colonelului Koc

VARȘOVIA 29 (Rador). — Ieri s'a publicat un comunicat oficial cu privirea la atentatul încercat contra colonelului Koc, președintele Taberii Uniunii Naționale, în care se dau între altele următoarele precizări:

Atentatorul criminal se numește Adalbert Bieganek, locuitor al satului Razopole, din voevodatul Poznan.

Cazierul său judiciar este încărcat de multe crime săvârșite în trecut.

Explozia s'a produs în momentul când voia să îngroape bomba la poarta vilei colonelului Koc. Atentatorul a fost prefăcut în bucăți, aruncate la o distanță de mulți metri.

El avea complice pe fratele său Ion, arestat în ziua următoare atentatului.

Ancheta continuă pentru stabilirea amănuntelor cari au precedat săvârșirea atentatului.

«Opinia publică românească este scandalizată de o campanie de calomnii pe care o agenție străină o duce la adresa capului statului prin «Radio-Central».

Unele partide de opoziție vor cere guvernului să interzică intrarea în țară a tuturor ziarelor care reproduc știrile difuzate prin «Radio Central».

Ultima informațiune apărută într'un ziar, relativ la o presupusă vizită ce M. Sa Regele ar face-o d-lui Hitler în cursul călătoriei sale, nu corespunde adevărului. Știrea este tendențioasă și răuvoitoare și este regretabil că s'a putut strecura în coloanele unui ziar românesc».

Noui tratative comerciale

Delegația belgo - luxemburgheză, în frunte cu d. ministru Baron Guillaume a sosit eri în Capitală pentru a începe tratativele comerciale.

Tratativele comerciale cu Elveția, continuă actualmente prin corespondență. Deasemeni în toamnă se vor relua tratative comerciale cu Austria.

Repatrierea aurului din Franța

Aseară a sosit în Capitală primul transport de aur românesc dela Paris.

Aceste tarnsport face parte din aurul depozitat la Banca Franței depuse în tezaurul Băncii Naționale a României.

Depozitul constă în cantitate de 14774 kgr. aur, din care 7818 kgr. în 619 bucăți lingouri și 6956 kgr. în 950.000 piese lire sterline de aur efectiv.

Transportul prim este adus în două vagoane sub pază severă și va fi depuse în tezaurul băncii azi.

Cel de al doilea transport va sosi în câteva zile.

Prăbușirea unui avion de călători

15 PERSOANE ȘI-AU GASIT MOARTEA IN ACEASTA CATASTROFA

BRUXELLES, 28 (Rador). — Un avion de călători care asigura serviciul pe linia Rotterdam-Bruxelles-Paris, s'a prăbușit în flăcări în apropiere de Hal, lângă Bruxelles.

Echipajul, format din cinci persoane și 10 călători au pierit în această catastrofă.

Ciocniri sângeroase între trupele chineze și japoneze

Cuceriri făcute de către chinezi.-Proclamații, ultimate și propuneri de pace

TIENTSIN, 28 (Rador).— Autoritățile japoneze anunță că trupele japoneze au cucerit cartierul Nanyuan, din Peking.

Trupele continuă înaintarea pentru a tăia retragerea forțelor chineze.

Un regiment japonez a atacat un detașament din divizia 30 chineză, lângă satul Chahccien, situat la nord de Peking.

*

TIENTSIN, 28 (Rador). — Cu toată furtuna ce bântuia azi dimineață avioanele japoneze au bombardat trupele chineze aflate în împrejurimile Pekingului și la Nanyuan, cauzându-le mari pierderi.

O mare bătălie se desfășoară în prezent la Uangtien, la 20 de km. nord de Peking, unde trupele japoneze au atacat pozițiile ocupate de divizia 37 din corpul 29 de armată.

TRUPELE CHINEZE AU PRIMIT ORDIN SA INTRE IN ACȚIUNE

TOKIO, 28 (Rador). — Ziarele anunță că guvernul din Nanking a dat ordin celor 200.000 soldați chinezi ce se găsesc dealungul căii ferate Peking—Hancau să intre în acțiune.

Aviația chineză ar fi primit acelaș ordin.

Se crede că prima luptă importantă se va da în apropierea localității Cianginten.

Proclamația Japoniei către China

TOKIO, 28 (Rador). — Agenția «Domei» anunță din Tientsin:

Consulul Japoniei a notifica la miezul nopții generalului Suhg-Ce-Yuan următoarele:

«Atitudinea nesatisfăcătoare și provocatoare a autorităților chineze obligă garnizoana japoneză să recurgă la o acțiune directă și independentă».

La ora 4 dimineața a adresat populației din nordul Chinei următoarea proclamație:

«Armata japoneză este obligată să pedepsească trupele chineze, ale căror provocări au vătămat prestigiul japonezilor, dar ea va feri și va apăra populația pașnică.

«Singura misiune a armatei japoneze este de a asigura pacea în Asia și prosperitatea comună a Japoniei și Chinei».

Pe de altă parte, garnizoana japoneză a anunțat la miezul nopții că Japonia se va abține de a da loc la ostilități în interiorul orașului Peking, dacă trupele Japoneze nu vor fi provocate de trupele chineze.

...ȘI ULTIMATUL CHINEI

SHANGAI, 28 (Rador). — Presa chineză anunță că generalul Sung-Ce-Yuan a remis autorităților militare japoneze din nordul Chinei un ultimatum din partea mareșalului Ciang-Kai-Shek, acordând trupelor japoneze 48 ore pentru a evacua provincia Hopei.

Trupele din corpul 29 de armată al guvernului din Nanking a ocupat Tungceu, capitala guvernului autonom din Hopeiul oriental. Nouă avioane au spirjinit înaintarea.

CUCERIREA LINIEI FERATE SPRE TIENTSIN

TOKIO, 28 (Rado). — Ministerul de războl publică un comunicat transmis de agenția «Damei», anunțând că în clipa de față se dau lupte foarte violente în apropiere de localitățile Ciang Ho Cen și Ting Ho Cen, la Nord de Peking, precum și în apropiere de localitățile Nanyuan și Shiyuan, la Sud de Peking. Lupta se dă pentru stăpânirea liniei ferate de mare importanță strategică care face legătura între Pieking și orașele Suyuan și Tientsin.

Cartierul general al garnizoanei japoneze din China de Nord anunță că mai multe contraatacuri chineze ar fi fost respinse de trupele de întărire Japoneze. Chinezii ar fi suferit pierderi grele. La lupte ar fi participat activ artileria și aviația. Cazărmările dela Nanyuan ar fi fost distruse. Japonezii ar fi pierdut în aceste bătălii 155 morți și răniți.

CHINEZII AU CUCERIT TUNGCIAU

SHANGHAI, 28 (Rador). — Agenția chineză Central News anunță că trupele guvernului central sprijinite pentru prima oară de aviație, au cucerit localitatea Tung Ciau, capitala provinciei Hopei de est. Forțele guvernului autonom din această provincie au trecut de partea guvernului.

Pe de altă parte, se anunță distrugerea importantului nod de cale ferată Yang Shu, la 50 de kilometri nord-vest de Tientsin. In acest mod, sosirea trupelor japoneze de întărire este mult stânjenită.

Două armate chineze, aparținând forțelor regionale, au fost deplasate, una spre sud de Peking și alte spre Tientsin, în direcția căei ferate Peking-Hanau și Tientsin—Nanking. Diviziile guvernului central chinez se află la sud de Paotingfu, capitala provinciei Hopei.

S'AU FACUT PROPUNERI DE PACE

TOKIO, 29 (Rador). — Corespondentul agenției «Stefani» transmite:

Șeful consiliului politic al provinciilor Hopei și Chachar a propus azi garnizoanei chineze din Nordul Chinei un armistițiu, promițând în schimb că va ordona evacuarea Pekingului de către divizia 37 chineză.

Comandamentul suprem al garnizoanei japoneze a anunțat că refuză să accepte propunerea, considerând-o ca fiind cu totul fără importanță.

STARE DE ASEDIU LA TIENTSIN

TIENTSIN 29 (Rador).— Azi dimineață a fost proclamată starea de asediu în zona internațională.

Trupe britanice și voluntari asigură ordinea.

ALARMA LA NANKING

NANKING, 29 (Rador). — Un consiliu de miniștri a fost convocat de urgență pentru azi dimineață spre a se discuta situația creată prin retragerea generalului Sung-Ceh-Yuan, comandantul armatei 29 chineze, din Peking.

Se crede că generalul Ciang-Tze-Ciung va înlocui pe generalul Sung-Ceh-Yuan.

COMUNICAT JAPONEZ

TIENTSIN, 29 (Rador). — Comandamentul trupelor japoneze din nordul Chinei transmite următorul comunicat:

Mici detașamente chineze au pătruns în cartierul chinez din Tientsin.

Trupele japoneze au luat imediat măsuri pentru nimicirea acestor infiltrații chineze.

Lupta a încetat în zori. Trupele japoneze nu au suferit pierderi.

LUPTE CHINO-JAPONEZE ȘI LA TIENTSIN

TOKIO 29 (Rador). — Artileria chineză instalată la Taku, la gura fluviului Haiho, a tras asupra a 15 distrugătoare japoneze cari încercau să înainteze spre Tientsin.

Ministerul marinei anunță că cele 15 distrugătoare au trecut la ofensivă la Taku, cooperând în operațiile militare cu forțele terestre japoneze din acea regiune.

LUPTE VIOLENTE INTRE CHINEZI ȘI JAPONEZI

TOKIO 29 (Rador). — Se anunță din Tientsin:

Azi dimineață la ora 2 au început lupte între divizia 38 chineză și trupele japoneze din regiunea dintre gara Tientsin-Est și orașul Tientsin.

Focul artileriilor este foarte viu.

Generalul Sung-Ceh-Yuan a fugit la Paotingfu.

Anglia va recunoaște Imperiul Italiei

BERLIN, 28 (Rador). — «Deutsche Allgemeine Zeitung» afirmă că în cursul întrevederii de eri dintre d-nii Neville Chamberlain, primul ministru al Marei Britanii, și Grandi, ambasadorul Italiei, s'a discutat chestiunea recunoașterii de către Marea Britanie a imperiului italian al Etiopiei.

Ziarul crede că această recunoaștere se va produce în Septembrie într'o ședință plenară a adunării Societății Națiunilor.

Atentatul dela Belfort și măsurile guvernului englez

Nu s'a comis nici un atentat contra Regelui și Reginei Angliei

BELFAST 28 (Rador). Din cauza atentatelor de cale ferată comise în cursul nopții pentru a se împiedica populația să asiste la sosirea Suveranilor britanici, zeci de mii de provinciali au venit la Belfast cu automobile și autocamioane.

La frontiera statului liber Irlanda se află sute de ofițeri și soldați cari patrulează neîncetat.

Toate automobilee cari se îndreaptă spre Dublin sunt oprite și călătorii interogați și adesea percheziționați.

Pe străzile Dublinului circulă pichete speciale de poliție.

Ceremoniile organizate la Belfast pentru primirea Suveranilor Angliei s'au desfășurat fără nici un incident. Au asistat peste 1.500.000 oameni.

La primărie unde se aflau adunate toate notabilitățile din Irlanda de nord. Suveranul a ținut o scurtă cuvântare în care a arătat toată mulțumirea pe care o resimte pentru primirea ce i s'a făcut.

*

LONDRA 28 (Rador). — In mod oficial se desmint svonurile care pretindeau că la Belfast s'ar fi săvârșit un atentat contra Regelui Angliei, cari au făcut azi o vizită în acel oraș.

In momentul când Suveranul se afla în primăria orașului, într'un magazin din apropierea primăriei s'a produs o explozie de gaze.

Explozia a fost atât de violentă încât toate ferestrele, pe o rază de 50 de metri, au fost sparte.

*

BELFAST 29 (Rador). — Poliția a descoperit eri seară o încercare de a se arunca în aer un tren în care se afla o parte din personalitățile oficiale cari luaseră parte la primirea Suveranilor Angliei la Belfast.

La Temple Patrick, la 20 km. de Belfast s'a găsit pe linia ferată o mare cantitate de explozibil.

Pe de altă parte poliția din Belfast a dat eri seară următorul comunicat:

Nu încape nici o îndoială că explozia care s'a produs eri la o clădire din apropiere din primăria din Belfast, cu puțin înainte de vizita Suveranilor Marei Britanii, a fost cauzată de explozibil. In groapa făcută de explozie s'a găsit un săculeț cu explozibil de care era prins un fitil Bickford extrem de lung.

Avansările dela finanțe au fost terminate

Eri s'a ținut la ministerul de finanțe, o conferință sub președinția d-lui subsecretar de stat D. Alimănișteanu.

Au participat d-nii secretari generali și directorii generali.

S'au examinat lucrările comisiei de numiri și înaintări, cari au fost aprobate.

S'au semnat apoi deciziunile pentru avansarea tuturor funcționarilor din exterior.

Aceste decizii vor fi date publicității astăzi, sau cel mai târziu mâine.

Catastrofă de cale ferată în Japonia

TOKIO 29 (Rador). — Expresul sud-est, venind din Osaka, s'a ciocnit în gara Okayama cu rapidul «Fuji».

Locomotiva și două vagoane ale expresului au fost distruse.

Sunt peste 30 de morți și răniți.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil V. OLANIUC STERE